

SPEJDERNES MAGASIN

MAY
1926

SPEJDER! RÆK EN HJÆLPENDE HAAND
TIL KØBENHAVNERDRENGENES LEJR.

PRÆMIEKONKURRENCE ET

Præmie-
Kupon.
Spejdernes
Magasin.

G O D T

V E R S

Ved Nærværende beder vi Medlemmer af „Det danske Spejderkorps“ deltage i en Konkurrence om det bedste Vers paa 4 a 6 Linier, der klart og rammende

fortæller om vor »Spejder Sko Cream«s gode Egenskaber. Vi udsætter herfor 3 Præmier og 3 Opmuntrings-Præmier.

U D B E D E S !

1. Præmie..... Kr. 50.00
2. Præmie..... Kr. 30.00

3. Præmie Kr. 20.00
samt 3 Opmuntrings-Præmier a Kr. 15.00

Besvarelserne bedes sendt til Forretningsfører Carl Juel Helmarth, Gyldenløvesgade 6, 1. Sal th., senest den 2. Juni d. A. under Mærket „Præmiekonkurrence“ samt vedlagt hosstaaende Præmiekupon.

Versene vil blive bedømt af en Komité bestaaende af d'Herrer: Forretningsfører C. J. Helmarth, Lærer Aage Jørgensen og Forfatteren Gunnar Jørgensen.

BYENS REPRODUKTIONSANSTALT
• AKTIE- • **BE** • SELSKAB •
CLICHÉER • AF • ENHVER ART •
FREDERIKSBORGGADE
• TELEFON : • **5** • BYEN 7750. •

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck

De bedste og derfor de billigste.

Køb intet Telt uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adellersgade 8

Telefon: Byen 6762

KØBENHAVN K.

NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A/s NEFA

Wolthersgade 11 - Telefon Amager 1858

Husk til Tropsfesten

Programmer,
Billetter og Lykkersedler
trykkes billigst hos

Fr. Palm Greisen,
Silkegade 4. Tlf. 4619, Byen 7018

VÆR BEREDT

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

Redigeret af *Gunnar Jørgensen*, Nærum Kostskole, Nærum.

Korpskontor: Bornholmsgade 1, K. Palæ 2801.

Officielle Depoter: Spejderdepotet, Stueiestræde 30, K. A/S Lejr- og Spejderhuset, Nørregade 15, K.

NUMMER 8	MAJ 1926	10. AARGANG
----------	----------	-------------

DANSKE SPEJDERE! VIL I VÆRE MED?

Fra Gyder, der syder,
fra Stræder, der græder,
fra Porte saa sorte
i Skumringens Gys;
fra Smøgenes Trængsel,
fra Baggaardens Fængsel
jeg stirrer med Længsel
mod Stjernernes Lys.

Min Far, ja Far maa jeg den Mand kalde,
der sløv, forladt, foragtet af alle,
paa Knepperne solder og øder de Penge,
som Mor skulde bruge til Mad til os
Drenge,

og Mor er taalmodig,
hun lader ham solde,
mens hun vasker Trapper
i Morg'ner saa kolde.
Hver Dag maa hun slide,
til Solen gaar ned, —
— skønt Solen, om Solen
saa lidt vi kun ved.
Paa Gaden vi ser den
paa Vejen til Skole;
den skinner hos Hansens
paa to store Stole!

Og saa kan vi se den ved Middagstid,
saa naar der en Straale til Vognmands-
skuret,

og Forhusets Trappe, den bli'r saa hvid,
og inde hos Jens forgylder den Uret!

Vi leger paa Gaden,
for inde i Gaarden,
der er der saa snævert,
og næsten hver Morgen
den fyldes med Sække fra Kludemanden;
saa lugter der osse fra Skraldespanden!

Nej! Ude paa Gaden, av, der er der
Sjov,
paa Æbler, Bananer og sligt gør vi Rov,
og Koks kan vi samle
til Ovnens derhjemme,
for Vintren bli'r streng,
det maa vi ikke glemme.

I Istedgade
jeg Spejderne saa
saa fri og glade
med Rygsække paa,
med Tæpper og Telte og Stegepander,
Musik i Spidsen og saadan en Stander.

*Ved en Fest, som Holte Trop afholdt
til Fordel for den Sommerlejr, Trop-
pen arrangerer for fattige Køben-
havnerdrenge, indledes Aftenen
med nedenstaaende smukke Prolog
der fortjener at kendes af en videre
Kreds.*

Hans Henrik fortalte,
at det var vist Grejer
til noget, man kaldte
en „Week-endes Lejer“.
— Jeg stirred og stirred,
saa langt de kom frem,
ved Øjet det dirred,
— og — saa gik jeg hjem,
jeg gemte mig i Gaarden
bag Skrammel og Snavs,
der brændte den mig, Taaren,
jeg sad der saa tavs.

Aah, der drog den ud,
de brune Drenge Hær,
den bragte mig Bud
om Sol og Sommervej,
om Drengeindet stolt,
om Venner, Lykke, Liv, —
mig knugede et koldt,
et ubarmhertigt: Bliv!

Jeg drømte der i Gaarden,
jeg Spejderne saa
i Regn og Sol om Vaaren,
i Lejer de laa.

Jeg drømte, jeg var med.
Saa, nu stod vi op,
til Stranden rask af Sted
i ivrig Galop;
paa Ho'det ud i Vandet
i Skum og i Sprøjt,
saa dase lidt i Sandet,
til Solen staar højt.

Aa, leve i Pagt med den frie Natur
og føle sig langt fra den stængende Mur,
glade og fri som Fugle paa Grene, —
— men, — jeg blir tilbage, forladt og
ene.

— Men se! Hvad er det?
Det er jo Spejderne, se!
De vinker og kalder,
mens Hornene gjalder,
de Budskab mig melder,
mens Flagene smælder,
de kalder mig ud i den straalende
Sommer.

An, se! — Jeg kommer! — Jeg kommer!

C. B. Jacobsen.

„Med Ranslen paa Ryggen og Staven i Haand — —“

Hvordan gaar det med Spejderhierne ud over Landet?

Tegninger af
Axel Mathiesen

Dansk Spejderhi!

Hvordan gaar det med Hyttebygningen ud over Landet?

For et Par Maaneder siden slog vi til Lyd for, at hver Trop søgte at skaffe sig et Spejderhi — ved enten selv at bygge sig et Tropshus eller købe et gammelt, faldefærdigt Hus og bygge det om.

Meningen var jo — som I husker — at der ud over Landet efterhaanden skulde flettes et „Net af Hytter“, hvor den vandrende Ungdom kunde søge Ly for Natten.

Foreløbig rummer Fortegnelsen over disse Vandrehytter kun tre: Rektor Hartvig-Møller, Hellerup, ejer som bekendt den smukke Hytte: „Fjældstauan“ ved Nexø, hvorfra vi i et tidligere Nummer bragte en Del smukke Billeder. Fjældstauan giver Natteleje til 30—40 Vandrer, dels paa Halm, dels paa Madras. Tæpper, Drikkevand og Komfur med Brændsel forefindes — og alt er gratis. Billigere kan det jo daarliger tænkes! Den benyttes ogsaa flittigt Aaret igennem.

Som Nummer 2 paa Listen kan vi nævne „Mosehytten“ ved Tørning i Jylland. Natteleje for 7 Spejdere paa Madras. Gratis. Kun for Spejdere i Uniform. Drikkevand og Ildsted med Brænd-

sel forefindes. Badning kan finde Sted fra Badehus i en Sp ca. 600 m N. Ø. for Blokhuset. Skummet Mælk og Kartofler faas gratis paa Vissinggaard.

Man henvender sig til Ingeniør O. E. Andersen, Vissinggaard pr. Tørning (Tlf. Tørning 14) senest Dagen før.

Endelig kan vi nævne en tredje, heller ikke ukendt Hytte: „Tropshuset“ (Valdemar Sejr Trop) ved Ringsted. Spejdernes Magasin har ofte bragt Billeder fra det smukke Hus, hvor Pastor Lerches Spejdere holder til. Der er Natteleje for ca. 25 Spejdere paa Halm. Gratis. Kun for Spejdere og F. D. F.'er

„Saa naaede vi vort Maal!“

i Uniform. Stuerne kan opvarmes om Vinteren. Der findes Køkken med Gas og Vand.

Man henvender sig skriftligt eller mundtligt til Pastor Fr. Lerche, Set. Hansgade 9, Ringsted. For større Styrker mindst 8 Dage i Forvejen.

Fra har bebudet en større Indmeldelse af Hytter. Naar følger de andre Troppe med? Af 3 Traade kan der jo ikke blive et synderlig vidtforgrenet Net! Det skulde jo gerne engang blive saadan, at dansk Ungdom kunde vandre Landet rundt og finde Spejderhier overalt paa deres Vej.

Ovennævnte tre Hytter giver det hele gratis — men det er jo ikke absolut nødvendigt. Den trætte og møjde Van-

dringsmand har sikkert ikke noget imod at „erlægge“ en billig Penge — og derved kan Troppen holde Driften af Tropshuset gaaende.

Det, det gælder om, er, at I faar begyndt!

Alle I Dreng, der forstaar og synes om Ideen — gaa til jeres Troppsfører og sig til ham: „Hør — vi maa da ogsaa have et Spejderhi!“

Som I maaske har hørt, findes der rundt om i Udlandet — særlig Tyskland — saadanne Spejderhier, hvor I altid er velkomne. Lad os se at drage Danmark med ind i den store Vandrebævgelse!

Skriv til „Hyttesekretæren“ og spørg, hvis der er noget, I er i Tvivl eller ønsker Besked om. Hans Adresse er: Ingeniør Halfdan Lav, Ingeniørkaseren, København Str.

Nu er Vinteren forbi, og Sommeren staar for Døren. Snart springer Bøgen ud og løfter sine lyse Grene mod Himlen. Hver dansk Dreng, der har Vandrelust i Blodet, — og hvilken dansk Dreng har ikke det — følger det krible under Fodsaalerne og længes efter at slænge Ranslen paa Ryggen og tage Staven i Haand — længes efter at træve hen ad den solhede Landevej, gennem den dunkle Skov, langs den stenede Strand. — Tænk, hvilken Fryd ved Aftenstid at kunne banke paa Døren til et Spejderhi — sidde i en kammeratlig Kreds og sludre om Dagens store og smaa Begivenheder — og saa strække sig paa Madrassen og samle Kræfter til den kommende Dag.

Prhh! Prhhh!! Prhhh!!!

VOODOO-DOKTOREN.

Efter "Boys Life" af Paa Dansk ved C. C. Stender.

Skoven var bælgeomrør. Ikke en Stjerne — ikke engang et Glimt af den tropiske Fuldmåne kunde ses gennem Junglens tætte Bladkroner. Fire store Negre laa tæt om et lille Baals flakkende Flammer og gnavede ustandseligt af Lunser Baviankødd. Dybt inde i Junglen lød en dyb Gøen, saa et skingrende Skrig som Svar, saa Stilhed. De Sorte standsede Spisningen et Øjeblik og stirrede ind i Nattens mørke Skygger.

"Hi, hi!" fniste en af dem sagte. "Den Leopard dræbte en anden Abe!" Saa fortsatte de Spisningen. Job, Thomas og David gnavede forsultne af det sejle Baviankødd, medens Ezekiel i Smug iagttog dem bag sin egen Luns af mørkerødt Kød.

Ezekiel havde et lums og sultent Udtryk. Det røde Klæde han bar om Lænderne straaled festligt i Lyset fra Baalet og fremhævede hans Legemes glinsende Sorthed. Han lignede nærmest et indskrumpet Ebonitskelet, som han sad der ved Ilden med de skarpe Knæ stikkende op ved Siden af sig. Hans smalle Ansigt var udtryksløst — undtagen Øjnene, der blinkede som Obsidianperler, mørke og gennemtrængende levende — som Øjne der endog var i Stand til at se gennem Junglenattens Mørke.

De tre andres store, sorte Legemer taarnede sig op over Ezekiel og de var næsten det dobbelte af hans Vægt. Musklernerne paa deres brede Skuldre bevægede sig blødt under den glinsende Hud, hvor de havde samlet sig over Bryst og Skuldre i et Liv, tilbragt under haardt Arbejde paa Kystens Ris- og Sukker-Plantager. Fra deres tidligste Ungdom havde de arbejdet Dag ud og Dag ind i den hede Sol — plantende Ris og Sukkerrør — og høstende Ris og Sukkerrør.

Men saa var der en mindeværdig Dag kommet Bud nede fra Junglen, at der var fundet Guld og Diamanter. To Sorte var vendt tilbage med Rigdom nok til at købe lang Tids lystigt Driverliv for. Der var nu megen Tale om Skatte blandt Plantagearbejderne.

"Hvorfor skal vi arbejde i denne Plan-

tage?" havde David spurgt Thomas, medens de kneb sig 'et Øjebliks Hvile mellem de høje Rør, hvor den hvide Opsynsmand ikke kunde se dem.

"Ved ikke!" havde Thomas gryntet ligegyldigt.

"Lad os gaa ind i Skoven og finde Diamanter!"

Først var Thomas blevet forfærdet over Forslaget. Plantagejerne havde omhyggeligt udspremt frygtelige Historier om de Farer, der lurede inde i Junglen. De Hvide ønskede at holde de Sorte tilbage paa Kysten, hvor de maatte arbejde paa Plantagerne. Ja, det hed sig, at der var dødbringende Slinger og Fæber i Junglen, og der var en mystisk Skabning, kaldet en Dodo, halvt Menne-ske, halvt Dyr, som var i Stand til at bære en Mand under hver Arm. Plantagejerne ønskede ikke, de Sorte løb bort for at søge Skatte i Junglen.

Men David og Thomas havde talt nærmere om det med Job, en stor Neger, som var blevet døbt i den kristne Kirke. Job lod sig ikke saa let paavirke af Historier om Farer. Han pralede med at være Kristen lige som de hvide Mænd, og ikke som David og Thomas Tilbeder af Voodoo Guderne. Job sagde, han vilde gaa.

Ezekiel, en Voodoo-Doktor, som David og Thomas havde raadspurgt, blev hurtigt klar over, at her var igen en Chance for ham til at høste Udbytte af andres Arbejde uden selv at røre en Finger. Han havde hidtil været i Stand til som Voodoo-Doktor — en mystisk Troldmand som Plantagearbejderne troede paa og regelmæssigt ofrede til — at føre et sorgløst Liv; men det var blevet forbudt at holde Voodoo-Møder paa Plantagerne, og Ezekiel var ved at se sig om efter en ny Beskæftigelse.

"Vil følge jer," havde Ezekiel meddelt. "Lave Voodoo-Medicin, bringe Lykke, finde mange Diamanter. I giver mig min Part." Og Ezekiel opsøgte hurtigt de to heldige Sorte, som havde bragt de første Diamanter ned og indbød dem til en natlig Seance i sin Hytte. Han fik da li-

stet sig til en Mængde Oplysninger om Stedet, hvor de havde fundet deres Diamanter.

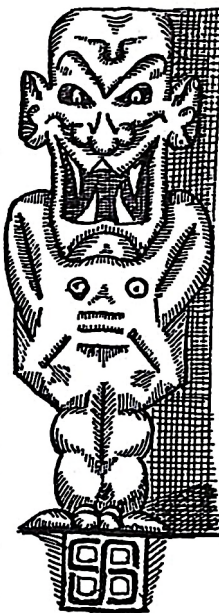
Thomas og David var glade ved Ezekiel, men Job, som ikke troede paa Voodooismen, vilde hellere have haft en med, som kunde gøre et Stykke Arbejde, en som kunde padle, grave og jage.

"Ezekiel kan gøre stor Magi!" havde Thomas erklæret. "Livet i Junglen er ikke farligt, naar Ezekiel kommer med."

En mørk Aften var de fire saa krøbet ned til Floden og havde lydløst anbragt deres faa Ejendele i en Kano. Saa padlede de hastigt ind i Junglen og arbejdede som gale hele Natten. Da den ny Dag brød frem, var de udenfor Civilisationen og tilbage i Junglen, som havde været deres Forfædres Hjem.

I fjorten Dage havde de padlet som utrættelige Maskiner op ad den mudrede Flod — padlet og svedt op ad den Flod, som skulde føre dem ind i Landet, hvor de store Skatte laa skjult. Selv Ezekiel havde gjort svage Forsøg paa at padle, Trolddoktoren, som var taget med, ikke for at arbejde, men for at faa sin Part mod at gøre sort Magi. Han havde medbragt et lille Skrin med Fetisher, samt en hvid Kylling og en sort And. En Voodoo-Doktor uden hvid Kylling og sort And var ingen Voodoo-Doktor. Han lo ofte ved sig selv ved Tanken om, hvor rig han skulde blive, naar de andre begyndte at grave Diamanter.

Da de fjorten Dage var gaaet, havde Ezekiel opdaget en lille Aa ved Flodens høje Bred, og hans skarpe Falkeøjne fortalte ham, at nogen havde presset en

Bød ind mellem Aakanderne ved Munden. Han vovede at antage, at dette var Aaen hvor de to Negre havde gjort Opdagelsen. Det maa have været netop i det Øjeblik, at hans hvide Kylling lagde et Æg i Baadens Stævn og begyndte at kagle. Ezekiel benyttede Lejligheden til at meddele, at det var et Tegn, at de skulde dreje ind i Aaen.

Thomas og David saa paa hinanden og paa Job. De havde faaet et Tegn — et virkeligt Voodoo-Lykketegn. Under Ezekiels Ledelse var Voodoo-Guderne allerede begyndt at hjælpe dem!

„Du vil snart blive nødt til at tro paa

Voodoo!“ lo David af Jobs tidligere Skepsis.

De drejede Kanoen ind i Aaen og padlede gennem de brede Aakandebåde. Aaen gjorde en skarp Drejning til venstre.

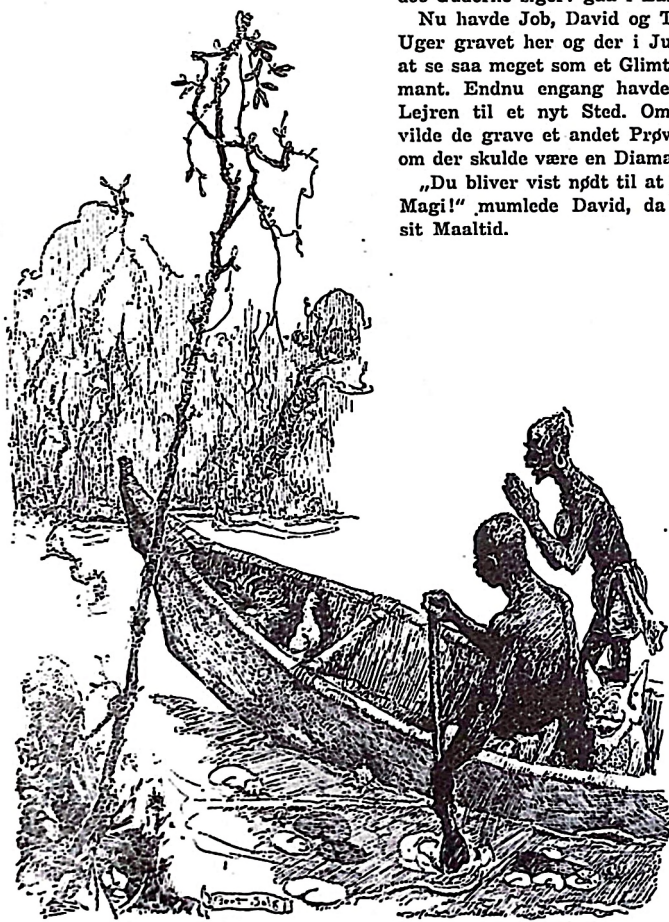
Efter at have padlet omtrent en Time fik Ezekiel pludselig Øje paa en rusten Blikdaase, stukket ned over en lille Stok paa Bredden. Det var Mærket, som de heldige Negre havde fortalt Ezekiel om ved Midnatskonferencen.

Derfor slog Ezekiel, for at gøre dybere Indtryk paa sine Kammerater, Anden overbord. Den svømmede hurtigt ind mod Bredden.

„Vi maa i Land!“ meddelte Ezekiel alvorligt. „Anden sprang overbord, Voodoo-Guderne siger: gaa i Land“.

Nu havde Job, David og Thomas i to Uger gravet her og der i Junglen uden at se saa meget som et Glimt af en Diamant. Endnu engang havde de flyttet Lejren til et nyt Sted. Om Morgenens vilde de grave et andet Prøvehul og se, om der skulde være en Diamant.

„Du bliver vist nødt til at gøre større Magi!“ mumlede David, da han endte sit Maaltid.

... Det maa have været netop da Kyllingen lagde et Æg ...

„Ja,“ tilføjede Thomas. „Du maa snakke meget med de Voodoo-Guder, og hurtigt finde ud af, hvor Diamanterne er!“

„Hvad mener du med,“ hvor Diamanterne er?“ spurgte Ezekiel.

„Tal med Voodoo og bed om et Tegn, hvor vi kan finde Diamanter!“ Job havde vasket en stor Bunke Junglejord uden at finde andet end nogle faa Guldkorn. Han var ved at blive lidt modfalden og meget træt. „Du skulde gøre noget Magi nu i Aften!“ foreslog han. „Du æder godt, men du bestiller ikke noget!“

Ezekiel var ikke glad ved den Vending, Samtalen havde taget. Han ønskede at sove. I Morgen kunde det være tids nok at bekymre sig om det andet; men han vidste, at nu, da Job havde talt, vilde han være nødt til at gøre noget, der viste, at han havde fortjent sin Kost. Efter at have staaet op et Øjeblik, lykkedes det ham at strække de stive Knæ, saa gik han stift over, hvor Kyllingen og Anden stod bundet til en Pæl i Jorden. Han bukkede sig ned og trak en hvid Fjer af Kyllingen og en sort af Anden. Han vendte tilbage til Baalet og stak Fjerene i Jorden ved Siden af hinanden. Saa begyndte han at synge. I Begyndelsen mumlede han spørgmodigt, nærmest for sig selv, saa blev Tonerne højere og kraftigere, et Øjeblik efter sang han voldsomt, det lød omtrent, som var han indviklet i et hæftigt Skænderi. De tre saa interesseret til.

„David, rejs dig!“ gryntede Ezekiel pludselig.

David rejste sig lydigt. Han stod stor og massiv, og Huden skinnede som let poleret Ebonit. Hans røde Lændeklæde lignede i Skæret fra Baalet en Blodpøl. Ezekiel tog den gamle Las, han brugte som Lændeklæde, og bandt for Davids Øjne, derpaa stak han de to Fjer i Jorden ved Davids Fødder, og med Læberne mod Davids Hofte begyndte han at suge højlydt og derpaa at spytte paa Jorden.

„Driver onde Aander ud af David!“ hviskede Thomas til Job.

Sangen begyndte igen, lidt hurtigere end før — en ordløs Sang, hvis Mening kun Ezekiel forstod. David stod som en Støtte. Trolddoktorens Sang, ordløs som den var, rejste hans Forfædres primitive Instinkter. Hans Legeme svajede først langsomt, saa hurtigere i Takt til Sangens Rytme. Thomas og Job be-

gyndte ogsaa at svaje frem og tilbage ved Baalet.

Ezekiel klappede Hænderne sammen med et pludseligt Slag, der fik det til at gjalde gennem Skoven. „Voodoo siger, at David skal gaa i Junglen,” brummede Ezekiel, da han sprang op og begyndte at dreje David rundt og rundt. Da han var sikker paa, at han ikke vendte Ansigtet i nogen af de Retninger, hvor de allerede forgæves havde gravet, skubbede han ham af Sted ind i Junglen. David vandrede usikkert af, følgende sig for med sine store Næver — en blind Mand i en stygisk Skov. Han havde ikke taget mere end tyve Skridt, da hans Fod blev hængende i en bjøjet Rod, og han faldt til Jorden med en smertefuld Stønnen.

„Jea!” snøvlende Ezekiel, som hurtigt drog Nytte af Uheldet. „Voodoo siger, Diamanter i Jorden, netop hvor du falder om!”

David rev Bindet fra Øjnene og hinkede tilbage til Ilden for at hente sin Spade. Han vilde med det samme undersøge, om Ezekiel havde talt sandt.

„Næ,” standsede Ezekiel ham. „Voodoo siger, vent til i Morgen!”

Ezekiel ønskede nogle faa Timers Respit, før han vilde være Vidne til Resultatet af hans højtidelige Spaadom — nogle faa Timers Afdrift, før David vilde grave og maaske ingen Diamanter finde. Han vilde i Mellemtiden have udtænkt en anden Fremgangsmaade.

Job, David og Thomas kravlede i deres Hængekøjer og sov i Løbet af kort Tid trygt. For Ezekiel var det umuligt at falde i Søvn. Det var ham ikke muligt at finde ud af, hvor de første sorte Mænd havde gravet deres Diamanter; men han var sikker paa, at hvis de havde fundet Diamanter et Sted i den omgivende Jungle, maatte der ogsaa være Diamanter andre Steder. Han vilde gaa en Tur i Skoven om Morgen og prøve, om han kunde finde noget Spor af en gammel Lejr. De Sorte havde fortalt ham, at de havde spgt at skjule alle Tegn; men maaske havde de overset noget.

De røde Bavianers drønende Hysten vækkede Junglen en Time før Soloppgang — da det svageste Dagskær netop begyndte at sive ned gennem Trætoppene.

„Lyset kommer!” raabte David. Han skyndte sig at kaste det lasede Tæppe af sig, og fulgt af Thomas og Job fandt

„Kystmanden vejede dem omhyggeligt...”

han Stedet, hvor han faldt, og begyndte straks at grave. Overfladen var fuld af Rødder, men da de havde hugget sig gennem disse, gik det let gennem noget hvidligt Ler — saa fulgte en Masse af blaaligt Ler, klæbrigt og sejt som Kit.

„Jorden synes god nok!” hviskede Thomas. De havde hørt, at man altid fandt Diamanterne i blaa Ler.

„Selvfølgelig!” erklærede Ezekiel højt. „Voodoo-Guderne er ikke tossede!”

Job tog nogle faa Haandfulde af den tunge Ler i en stor, flad Metalpande, en af de tre Guldvaskningspander, de havde bragt med fra Kysten, for at vaske Skallen fra Mudderet. Han gik ned til Aaen og begyndte at hvirvle Leret rundt i Panden halvt under Vand. Leret pressede han ud mellem Fingrene og sorterede dets Bestanddele ved at lade Vandet vaske de lettere Partikler bort, saa han snart havde bortvasket det meste af Indholdet. Rundt og rundt hvirvlede han Panden, lod lidt Vand slippe ind over Randen, blande sig med Leret og atter flyde bort over den modsatte Side af Panden. Lidt efter lidt blev alt vasket bort undtagen de tungeste Dele. Guld og Diamanter er forholdsvis tunge.

Job rejste sig og hældte den sidste Smule Vand ud af Panden. Ezekiel hav-

de holdt Øje med David, medens han gravede dybere og dybere i det blaa Ler.

„Diamant fundet!” raabte Job pludselig. David, Thomas og Ezekiel sprang hen til ham. Job holdt frem imod dem en klar, funklende Krystal, som endog blinkede trods Junglens matte Lys.

„Fandt den den første Gang!” udbrød Job bevæget.

„Ezekiel gjorde det godt denne Gang!” tilføjede David lykkelig.

Ezekiels Øjne glødede — han slikkede sine Læber. En tung Byrde var løftet fra hans Samvittighed. Nu kunde han spise.

„Det er saa sandelig en Diamant!” fastslog Job, idet han drejede den kantede Ædelsten i Haanden.

„Bid i den for en Sikkerheds Skyld!” foreslog Thomas.

Job puttede Krystallen ind mellem Tænderne og prøvede at knuse den. Den vilde ikke gaa i Stykker. Han spyttede den ud igen. „Vil ikke Maa være en Diamant!”

Ezekiel følte sig langt bedre tilpas, end han havde været den sidste Times Tid. For at sige Sandheden, saa havde han været stiv af Skræk ved Tanken om, hvad hans Kammerater vide gøre, hvis han vedblivende narrede dem, og de ikke

fandt Diamanter. Det var et Svineheld, at hans Svindel var endt saa godt. Han rullede tilfreds med Øjnene. Sukkerris! Nu kunde de alle tage ned til den portugisiske Handelsmand, som var kommet op til Aaen, og købe Levnedsmidler.

David havde skyndt sig til Arbejdet igen, og Thomas havde grebet en Pande for at hjælpe Job med at udvaske Leret. Ezekiel sad paa en Træstamme og lignede en virkelig Profet. Inderligt bad han i al Hemmelighed til alle Verdens Guder, at om Lykken vedblivende maatte følge dem.

„Hille den gloende!“ raabte Job et Øjeblik efter, da hans Øjne fangede Glimtet af endnu en Diamant i Panden. Kort efter fandt ogsaa Thomas en Diamant i sin Pande. „Mig ogsaa,“ raabte han, „ved Gud, mange Diamanter her!“

For hver Pande de vaskede, fandt de en Diamant, nogle var smaa, men ofte blev der fundet en eller to temmelig store Diamanter i een Pande. Inden Middag havde de ti ret store Diamanter og over femogtyve mindre Fliser, som Stumper, der var slaaet af større Edelstene.

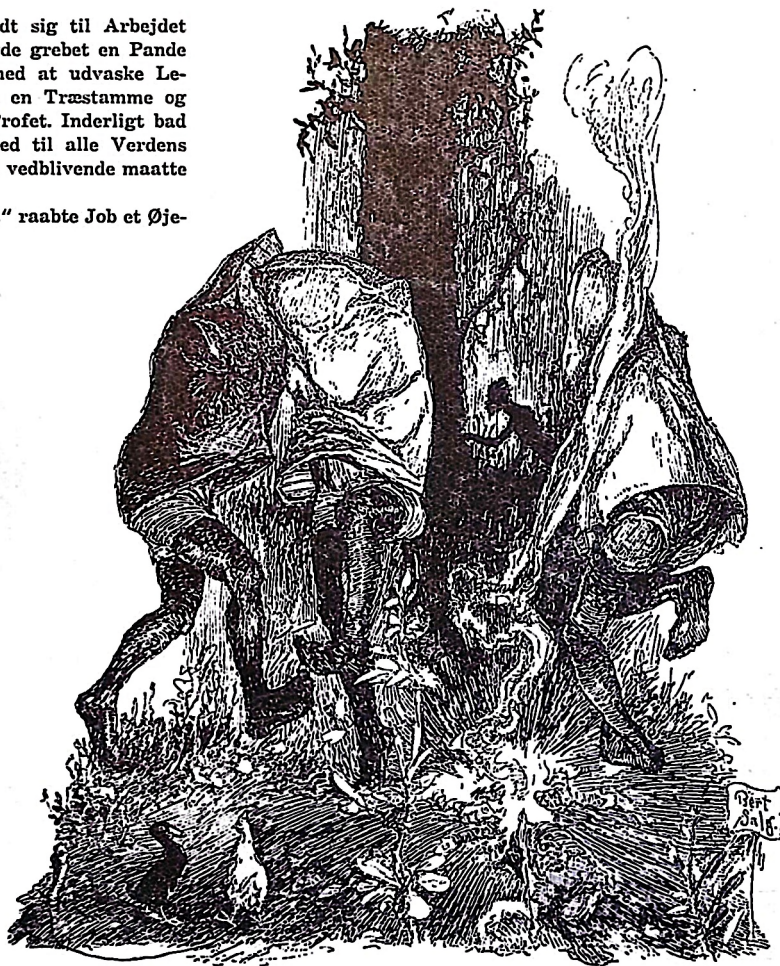
„Vi har sandelig fundet et godt Sted!“ sagde David. „Lad os stoppe nu og gaa til Købmanden og købe noget Mad. Saa kan vi grave igen senere!“

Det syntes at vinde alles Tilslutning. Men Ezekiel havde haft travlt med sine egne Tanker. Han var aldrig tilfreds med, hvad der faldt af, altid vilde han prøve noget nyt for at faa ekstra Udbytte.

„Lad mig sige jer noget,“ foreslog han blidt. „I forstaar ikke at faa mange Penge af Købmanden. Han snyder jer

for meget. Nej, I tager Diamanterne og spørger ham, hvormeget han vil betale. Sælg ikke. Giv mig dem og jeg gaar tilbage og faar ham til at betale mere!“

„Hvordan det?“ Thomas vilde vide Besked.

„Bryd dig ikke om det,“ Ezekiel rystede listigt paa Hovedet. „Jeg faar ham til at betale!“

Efter en kort Diskussion, og da ingen havde noget imod at faa saa mange Penge som muligt, drog Thomas, David og Job af Sted til Handelsstedet for at faa Købmanden til at sige en Pris, og saa vende tilbage og give Ezekiel Diamanterne for at lade ham sælge dem — til en højere Pris end Købmanden tilbød.

Job følte sig lidt foruroliget over Ezekiels tilsyneladende Sukces. Han begyndte at spekulere paa om alt, hvad Missionærerne havde fortalt ham, virkelig var sandt. Hvorfor skulde han tro paa de hvide Mænds ene Gud, naar Voodoo-Gu-

derne var i Stand til at præstere saadanne Vidundere — og være ham til saa stor Hjælp?

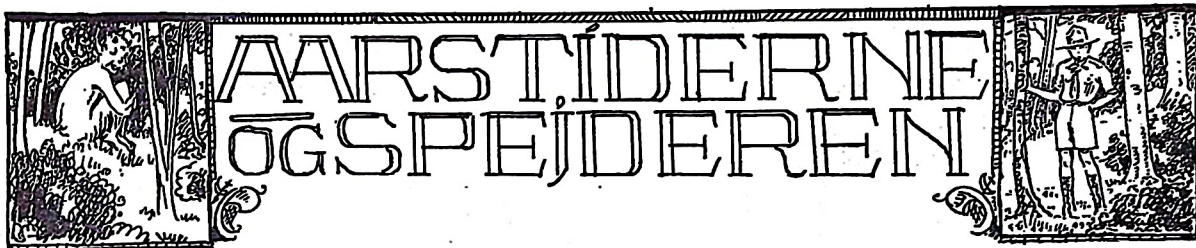
Voodoo-Guderne havde sikkert ført Ezekiel til hans Held.

Men der var ikke Tid til at tænke over det, Thomas og David ventede paa ham. Han skyndte sig efter dem. Købmanden boede omtrent en halv Times Vej borte.

Aldrig saa snart var de forsvundet, før Ezekiel skyndte sig at udnytte Tiden. Han gravede nogle Klumper Ler ud af Hullet, bar dem ned til Aaen og vaskede dem ud. Heldet vilde, at han fandt ikke een, men fem ret store Krystaller paa Bunden af Panden, da Leret omhyggeligt var bortvasket. I en anden Lerklump fandt han een mægtig Diamant. — I Løbet af en halv Time havde han fundet otte-

ogtyve endog meget gode Edelsten, og da han fandt det risikabelt at fortsætte længere, stillede han Pande og Spade paa Plads og klatrede op i sin Køje. Han svøbte Diamanterne ind i en Lås og gemte dem i Lændeclædet. Han laa tilsyneladende i dybeste Søvn, da Kammeraterne et Øjeblik efter kom tilbage.

„Han har budt mange Penge!“ raabte David efter Ezekiel, da de kom ind i (Fortsættes Side)

Mel.: Klang mina flickor — (Bellmann).

Vignetter af Asger Riber

Foraar:

Hør, hvor det siver i Grøfter og Bække,
 Markerne damper og-dufter af Muld;
 Livet nu sprænger sit stængende Dække,
 kaster under Solkys sin skærmende Uld.
 Vinteren viger, og Vestvinden gaar
 sejrende fremad med Vaar i sit Følge.
 Fejer dens Fingre dit lokkede Haar?
 Løfter din Sjæl som en Bølge?

Efteraar:

Høsten er kommen, dens Rigdom vi sanker,
 gyldent den fylder vor Lade og Lo,
 straalers fra Grene og gløder fra Ranker,
 opfylder Haab og befæster vor Tro.
 Ødselt den klæder i farvede Dragt
 Marken og Skoven, de rødgyldne Kroner
 op imod Himmels blaafarvede Pragt
 stemmer med Høststormens Toner.

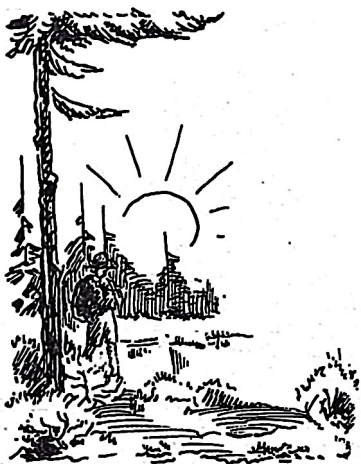
Sommer:

Solen har Magten, og Livet sig fryder,
 Fuglestemmer gjalder i Skov og i Vang,
 Blomsterne pranger og Kornmarken skyder,
 Mennesker sig glæder og jubler i Sang:
 Nu er det Sommer, kom ud under Sky!
 Nu er det Grotid for unge og gamle,
 nu skal vi mødes fra Land og fra By,
 Somren os alle kan samle.

Vinter:

Vinter, du hvide, Naturen til Hvile
 sænkede din Kulde; men Kaaben af Sne
 skænkede du de spæde, i Folderne smile
 Livets alleryngste, og Børnene le.
 Under din Nathimmels tindrende Hær
 stemmes vi til Alvor, saa nært blir det fjærne;
 kært er din Vintersnes lysende Skær,
 kær er din tindrende Stjerne.

Mel.: Ren calad jag spår och tror. (Bellmann).

Rørte hver en Aarstids Lyst
 Spejder-Hjærtet i dit Bryst,
 medens ungdomsglad du vanked'
 saa det banked'
 let og lyst?
 Fik du paa din Spejderfærd
 alt det levende saa kær,
 at Naturen blev din Bolig,
 helt fortrolig,
 hjærtensær?
 Altid vidaaben dens Favn vil du finde,
 hvert et Minde
 rigt vil rinde
 til dit Hjærte der.

Kl. Vedel.

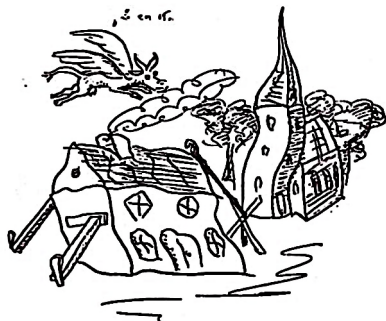

SØREN SOM SEJLER SKRIVER

Norfolk, 5. Januar.

Kære Hans!

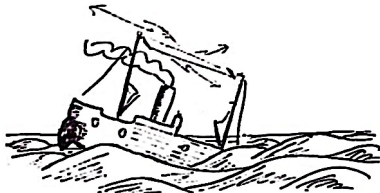
Nu vil jeg gribe til min dryppende Pen og skrive til dig, mens jeg husker det. Ja, jeg maa vel hellere begynde med den hævdvundne fra Gorm den Gamle stammende Indledning: Tak for Brevet

— og Grinet! Du skal nu ikke kritisere mine Kommafejl, men de kom a, at min kære Skolevisdom delvis er slidt op — helt op til Knæerne.

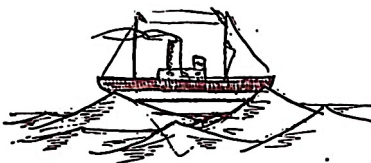
Af den øverste Linie — den oppe i øverste Hjørne til højre — kan du se, at jeg altsaa nu er i Norfolk; men det er jeg alligevel ikke. Nærmere Oplysning om, hvor jeg er, kan du finde længere inde i Brevet.

Det var en lang Rejse. Den 7. i forrige Maaned forlod vi Blyth, — det var forresten en sjov By. Den er vistnok byg-

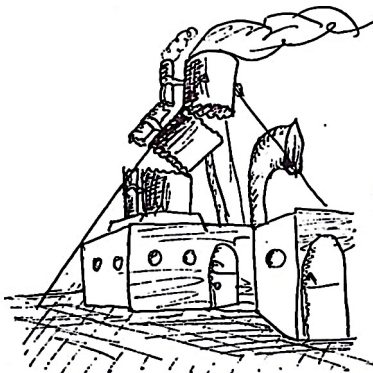

get af Knud den Store, for Husene er allermindst oldnordiske. Vi havde fint Vejrs en hel Uge, men saa vilde Vejret ikke med længere, og saa gav det sig til at blæse hjem igen; men vi vilde jo den anden Vej, saa det blev en køn Forestilling.

Somme Tider lavede vi Flyvemaskine ud af det, og til andre Tider lignede vi nærmest lidt af en Undervandsbaad. Det kan selvfølgelig være meget interessant, naar man ikke faar for meget af det,

men naar det bliver ved med at blæse den forkerte Vej, saa er det nu alligevel ikke helt grinagtigt; det syntes i hvert Fald Skorstenen, for den blev søsyg og brækkede sig midt over, saa vi gik og var bange for, at den skulde tabe Balancen og falde ned i Hovedet paa os. Nu har den faaet sin Afsked, og vi skal have en ny.

Naar Skibet sejler som vist paa disse to Billeder, kan du nok forstaa, at det ogsaa føler Trang til at brække sig paa Midten. Vort Skib slog en Revne i Dækket. Det var en Jernplade der revnede! Men vi hænger sammen endnu. I Dag var der nogle kloge Hoveder ombord og se paa Revnen. Nu er de gaaet i Land

for at spekulere over, hvad der er at gøre ved den.

Vi kom først herover til U. S. A. Nytaarsnat, en hel Uge var vi forsinket. — Og saa gør vi hjemme Vrøvli naar Toget er 10 Minutter forsinket. Vi havde ikke regnet med at være saa længe om det.

Dlikko

Vi havde spist al Maden og levede af „Blikkøer“, d. v. s. henkogt Oksekød, som nærmest ligner Sejlgarn, preserveret Smør og forløren Skildpadde. Det kunde nu være, hvad det vilde; men hvad værre var, Ferskvandet slap op. Messedrengene var selvfølgelig glade, for de troede, de saa slap for at vaske sig. Det har nu

Det er ikke en Neger men Messedrengen naar han er ene

ikke været deres Skyld, at Vandet slap op, for de var meget sparsommelige med den Vare. En Morgen blev den ene grebet paa fersk Gerning, han var nemlig ved at vaske Porcelænet i Messen af med det Vand, som han Dagen i Forvejen havde vasket Gulvet med. Det er da at være sparsommelig. Men han er ikke altid lige sparsommelig. En Aften, da han var ude i Kabyssen og havde varmt Vand fra Vandbeholderen, gik

han fra Hanen og glemte at lukke den. — Sikken en Oversvømmelse der blev, og Kokken blev gnaven og Drengens Kinder, som var temmelig blege, blev rødmossede, saa det var en Fornøjelse at se. Vi har dog ikke tørstet, for Maskinfolkene lavede Vand til os, det var destilleret Havvand.

Der er dog Skibe, som har været omtrent 50 Dage om at komme over Atlanterhavet denne Vinter.

Nu er vi heldigvis ovre, vi ligger ude midt i en Flod — tillige med 250 andre

Dampere, og der er saa langt ind til Land til alle Sider, at vi knap nok kan se det. Saa det er en bred Flod, kan du nok forstaa. Det er det jo ogsaa nødt til at være, naar der skal være Plads til saa mange Skibe. Her er en Masse store Motorbaade. Købmanden kommer ud i sin Baad, afleverer Varer og modtager Bestillinger, Vaskekonen gør det samme. Her foregaar al Forretning pr. Motorbaad. Skal vi have fat i Doktoren, tele-

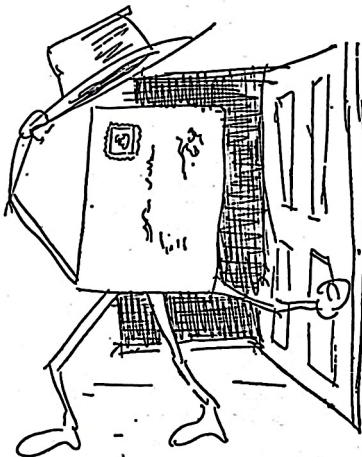

graferer vi i Land, og saa kommer han — Tøf — tøf!!!

Herfra skal vi ned til Tampa, som ligger nede paa Florida-Halvøen, der har de Sommer nede nu. Derfra skal vi hjem til Danmark.

Saa er der vist ikke mere denne Gang. Hilsen og Haandslag fra

Søren.

Aarhus, 28. Febr.

Kære Hans!

Tak for Brevet. Det er lige kommet ind ad Døren. Det var ikke det eneste, der kom.

Nu er vi altsaa atter hjemme i gamle Danmark. Vi sejlede fra Tampa den 31. Januar. Tampa er en rigtig rar By med Palmer, Negre og Krokodiller. Der er forresten ogsaa mange Turister som tager derned og holder Sommer hele Vinteren. De gaar omkring paa Gaderne med Hænderne paa Ryggen og bestiller ingen Ting, eller ogsaa sidder de paa en Bænk og lytter til et Orkester, som spiller i lilla Uniformer. Der er storartet — naar man er saa heldig at være langt borte. Der er mange vilde Dyr — siges der. Dem jeg saa, var i Bure eller udstoppede, saa der var ikke noget at være bange for.

Tænk Appelsinerne vokser vildt paa Træerne!

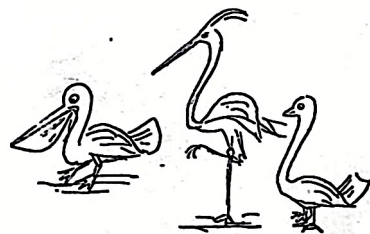

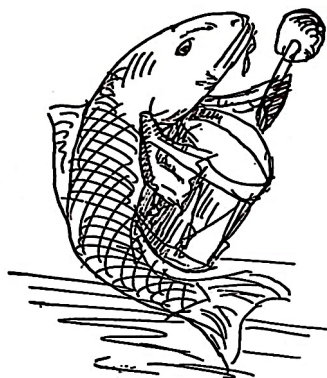
Her er Pelikaner, Hejrer og mange andre løjerlige Fisk. Hver Nat kom der nogle Fisk, som vist kaldes Trommefisk. De frembringer nede i Vandet en Lyd,

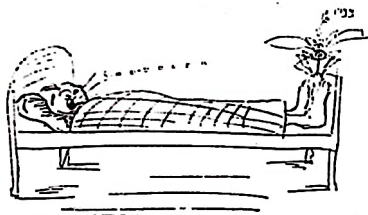
som ligner Snorken. Den første Nat troede vi alle sammen, at det var „ham inde ved Siden af“, der snorkede. Og saa skældte vi næste Dag hverandre ud. Men saa opdagede vi jo hurtigt, at ingen havde været til Køjs, da Lyden blev observeret.

Naar Turisterne ikke kan finde paa

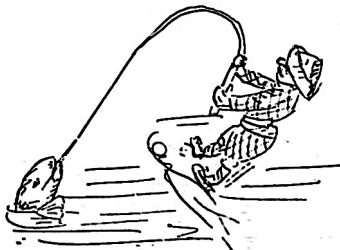

andet, tager de ud at fiske, her skal nemlig være nogle kolossalt store Fisk. Jeg var ogsaa ude at fiske en Dag; men

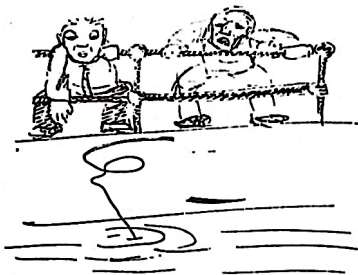
alt hvad jeg fik, var en lang Næse og en sjælden Muslingeskal. Næste Dag laante Hovmesteren og Kokken mit Me-

detøj, saa skulde de i Fællesskab prøve. Kokken skulde holde Enden af Snøren, medens Hovmesteren kastede Krogen ud. — „Paa Billedet du ser, hvordan,“ — Kokken glemte at holde fast. Samme Dag var vi paa Jagt, fire Mand høj. Vi vilde ud og skyde Hejrer. Først legede en Dykand „bytte Gaarde“ med os og saa spildte vi det meste af Krudtet paa et Par Hejrer, som ubarmhjertigt fløj bort.

I Mørkningen, da vi roede hjem, nedlagde vi i et Skud fire smaa Fugle, lidt større end Graaspurve. Jeg tog nogle løjerlige Krabber (Dolkhaler) og et Par Skaller med i Baaden, men 2. Styrmand kom til at træde paa en af dem, saa blev han gal i Hovedet og smed dem alle i Vandet.

Saa sejlede vi — og fik Blæsevejr, og nu blev vi atter Undervandsbaad. Sikken Masse Vand der var inde hos mig en Søndag, Drengen arbejdede mindst

to Timer med at øse Vandet ud med en Spand. Hans havde glemt at lukke Døren. Naar jeg vaagnede om Morgenen, havde jeg altid Oversvømmelse. Ja, — en Morgen svømmede Køjegardinerne — men da var de rigtignok ogsaa faldet ned. Men nu er alting atter godt, for vi slap da hjem.

Mange kraftige Hilsener og Haandslag fra

Søren.

SPEJDER-SANG af C. C. LASSEN

Mel.: Finsk Rytter-March.

Kom, Dreng fra Norden og Dreng fra Syd!
Vær hilset til Kampe og til broderlig Fryd!

En fydtes i Øster, en fydtes i Vest,
men alle i Slægt med den færende Blæst.
Vi Spejderkammerater saa vide omkring,
vi danner om Jorden en ubrydelig Ring.
Vi er Sønner af Solen, saa stærk og saa mild.

Den fylde vort Hjerte med Ungdommens Ild!

Vi er Venner af Regn som af Solstraalspil.

Vi gaar frem som til Fest, men vi ved, hvad vi vil.

Det er Sundhed og Kraft, og vort Maal
og vor Agt: med det bedste i Slægten at være i Pagt!

Saa løfter vi Fanen, saa slutter vi op.
Til Livet i Lejren gaar vor lystige Troj,
til bølgede Marker, til Skov og til Vang.
Hver Gaard og hvert Hus vil vi hilse med Sang.

Vi trues ej af Træthed, vi mindes vort Maal.

Snart vinker os Hvilen om det flammende Baal.

Under Himlen vi vandrer mod Sp og mod Bælt.

Før Nat stunder til, skal vi rejse vort Telt.

Det er herligt at vandre fra Stenbro og Bj.

og at føle sig fri som en Lærke i Skj.
Det er Vandringens Fryd, der har dragende Magt

og vi er — Millioner, der vandrer i Takt.

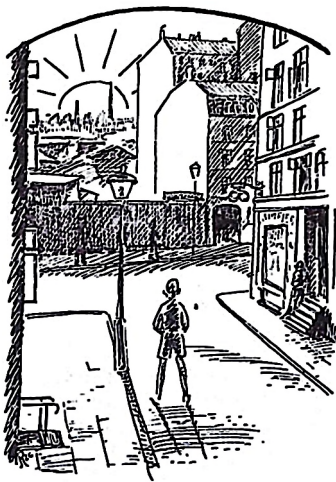
ODENSEDRENGENS

Knap var Ideen om Københavnerdrengens Teltlejr kommet Offentligheden for Øre, før vi her i Odense Kolonne optog Ideen og tog under nærmere Overvejelse, hvorvidt det var muligt at etablere en lignende Lejr for vor Bys fattige Dreng. Overvejelserne er nu forlængst tilendebragt — Odensedrengens Teltlejr er en Kendsgerning.

Lejren afholdes fra 13.—20. Juli. Den kommer til at ligge saa nær op af Skov og Skrænt som muligt; nærmere Bestemmelse om Stedet er endnu ikke truffet. Det maa dog tilføjes, at der tages tilbørligt Hensyn til eventuelle Forældres Besøg i Lejren paa den mellemliggende Spøndag, selvom det ikke vil virke afgørende paa Valget af Lejrpladsen.

Den praktiske Tilrettelæggelse og selve Lejrens Etablering varetages — efter eget Ønske — af 1. Odense Trop, der ligeledes vil faa den væsentlige Del af Lejrens Ledelse; alt naturligvis i intimt Samarbejde med Kolonnens Ledelse.

I Lejrens kan deltage enhver. Elev fra Kommuneskolerne i Odense, saafremt vedkommende ikke skal paa andet Ferieophold, og saafremt Skolen finder ham kvalificeret til at trænge til et billigt Ferieophold. Betalingen for hele Lejren er 8 Kr. pr. Mand for 45 Drenge, desuden gives 25 hele Friplad-

ser, saaledes at Lejren bliver paa 70 Mand, hvortil saa kommer 30 Spejdere, altsaa ialt 100 Mand. At der kræves Betaling for de 45 Mand skyldes et Krav fra Skolerne.

Hele Lejren er kalkuleret til at koste ca. 1400 Kr. Disse Penge, fremskaffes paa følgende Maade:

45 Drenge à Kr. 8.00	360.00
Tilskud fra 1 Trop (Overskud fra en Troppesfest)	135.00
Tilskud fra 7 Troppene	245.00
Tilskud fra Kolonnen	150.00
Forventede Gaver	550.00

Kr. 1440.00

Foruden disse kontante Beløb har Kolonnen Tilsagn om Gaver i Form af Naturalier.

Hvis Lejren skulde give Overskud, vil dette blive henlagt som Fond til næste Aars Lejr; idet en af Troppene „Graabrødrene“, der er Kolonnens Fører og Instruktionstrop, har besluttet at organisere hele dette Arbejde med Odensedrengens Teltlejr, saa det indgaar som fast Led i Kolonnens Arbejde.

Ledelsen af Lejren bliver fordelt som følger:

1. Lejrchef: Øverste Kommando.
2. Vagtchef: Badning, Ambulance, Ordonnanstjeneste. Til Raadighed: 2 Samariter, 2 Ordonnanser.
- 3: Intendanten: Indkøb og Uddeling af Proviant, 2 Ordonnanser.

TELTLEJR — — —

4. Køkkenchef: Madens Tilberedning, 3 Kokke, 5 Hjælpere.

5. Ordenschef: Lejrorden og Vandforsyning, 1 Ordonnans.

Lejrens Deltagere inddeles i 7 Mands Patruljer med en Spejder som Fører. Hver Patrulje har sit eget Sovetelt. Endvidere findes: Køkkentelt, Provianttelt, Vagt-, Intendant- og Chefstelt og Sygetelt, og om muligt fremskaffes et stort Opholdstelt i Tilfælde af daarligt Vejr.

Dagsprogrammet bliver saaledes:

Kl. 7. Reveille. Teltudluftning, Morgengymnastik, Badning, Renligheds- og Flagparade.

Kl. 8. Morgenmad.

Kl. 9—12. Øvelser, Lege, Sport og Udflugter.

Kl. 12. Middag.

Kl. 1—4. Hvile.

Kl. 4. Eftermiddagsdrik.

Kl. 4½—6. Øvelser, Lege og Idræt.

Kl. 6. Aftensmaaltid.

Kl. 8. Flaget tages.

Kl. 8½. Lejrbaal.

Kl. 10. Til Køjs.

Kl. 10½. Ro i Lejren.

Vi haaber hermed at have valgt den bedste Tilrettelæggelse af en saadan Lejr, og det skulde glæde os at erfare, at mange Troppene vilde arrangere en lignende Lejr i det Omfang, som de kan magte.

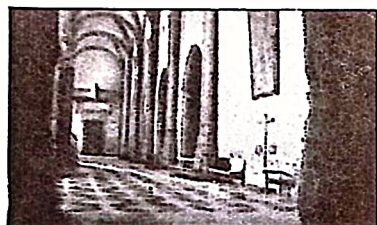
Hervey Hansen,
Stabschef v. O. K.

Tegninger af Asger Riber.

I ALLE DE RIGER
OG LANDE

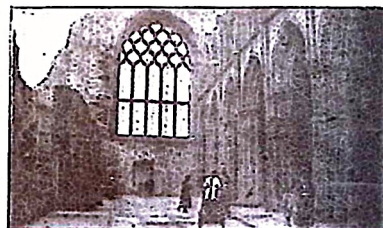

Katedralen i La Laguna,
Kanariske Øer.

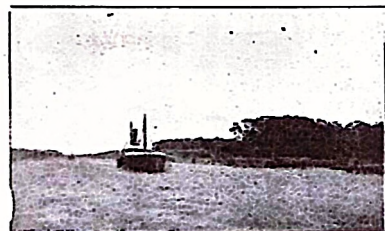

Tegning af Axel Mathiesen.

HVORHEN JEG I
VERDEN FOER

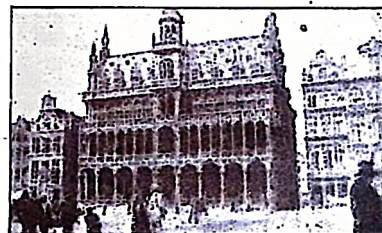
Hollyrood Castle Church,
Edinburgh.

Kielerkanalen.

Kanal i Nordfrankrig.

„Brødhuset" i Bryssel.

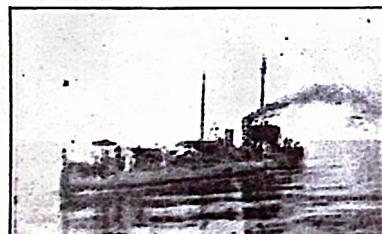
Reval.

Frederiksborg.

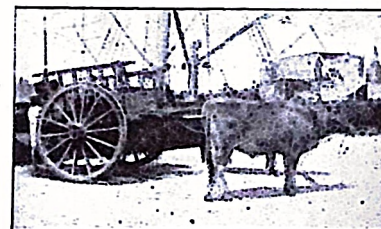
Skov i Finland.

Dansk Torpedobaad.

Fot. inds. af C. C. Stender.

Okseskærrer i Singapore.

**Spejder-
Fotos**

Ved
Dybbøl.

**Spejder-
Fotos**

Inds.
P. Menzel.

„Uden Mad og Drikke...“
Inds. af 1. Sct. Georg.

„Et historisk Øjeblik paa Jamboreesletten.“
Inds. af Erik Bahner.

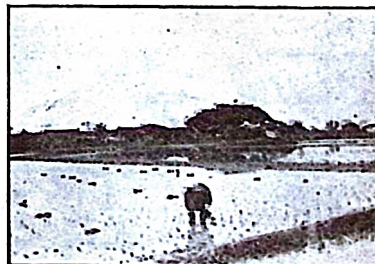
„Havregrød er godt.“
Inds. af 1. Sct. Georg.

Bryllupstog.
Inds. af Bonde, Peking.

„Fra Boys' Brigade.“
Inds. af Bonde, Peking.

Risen plantes.
Inds. af Bonde, Peking.

ILD OG KNIV : Ved C. C. STENDER

Jeg saa en Dag en Kineserkone tænde op og kom ved den Lejlighed til at tænke paa, hvormange — eller rettere hvor faa — Spejdere der her hjemme var i Stand til at tænde Ild op uden først at skulle have fat i noget Papir, en Tot Halm eller lignende. Det kunde denne Kone. Hun flækkede nemlig et Par Stykker Pindebrænde i den ene Ende, saa de kom til nærmest at ligne nogle Bundter Tændstikker (3), saa antændte hun de paa denne Maade flossede Pinde og stillede dem ind midt i en Pyramide af Pin-

debrænde. Et Øjeblik efter blussede Ilden lystigt.

FREMGANGSMAADEN

Saadan kan man altsaa gøre. Har I en god skarp Kniv, kan I af et Stykke Brænde skære en lille Bunke Spaaner, som I saa antænder (1). Oven paa den brændende Bunke kan I saa lægge nogle ganske tynde og knastørre Pinde. Naar der saa er godt Ild i dem, lægger I nogle lidt tykkere, og til sidst kan I fyre paa med tykke Brændeknuder.

Gaar I blot langsomt til Værks og begynder med en lille Ild, som I saa stadig øger, kan det ikke gaa galt. Det gør det, hvis man straks med en Tændstik og en Stump Papir vil sætte Ild til et Læs Brænde.

INDIANERILD

Indianerne har en Mellemvej mellem de to nævnte Maader. Med en Kniv flosser de Spaaner op paa nogle Pinde, saa Spaanerne kommer til at sidde som en Kvast ved den ene Ende — det skal der

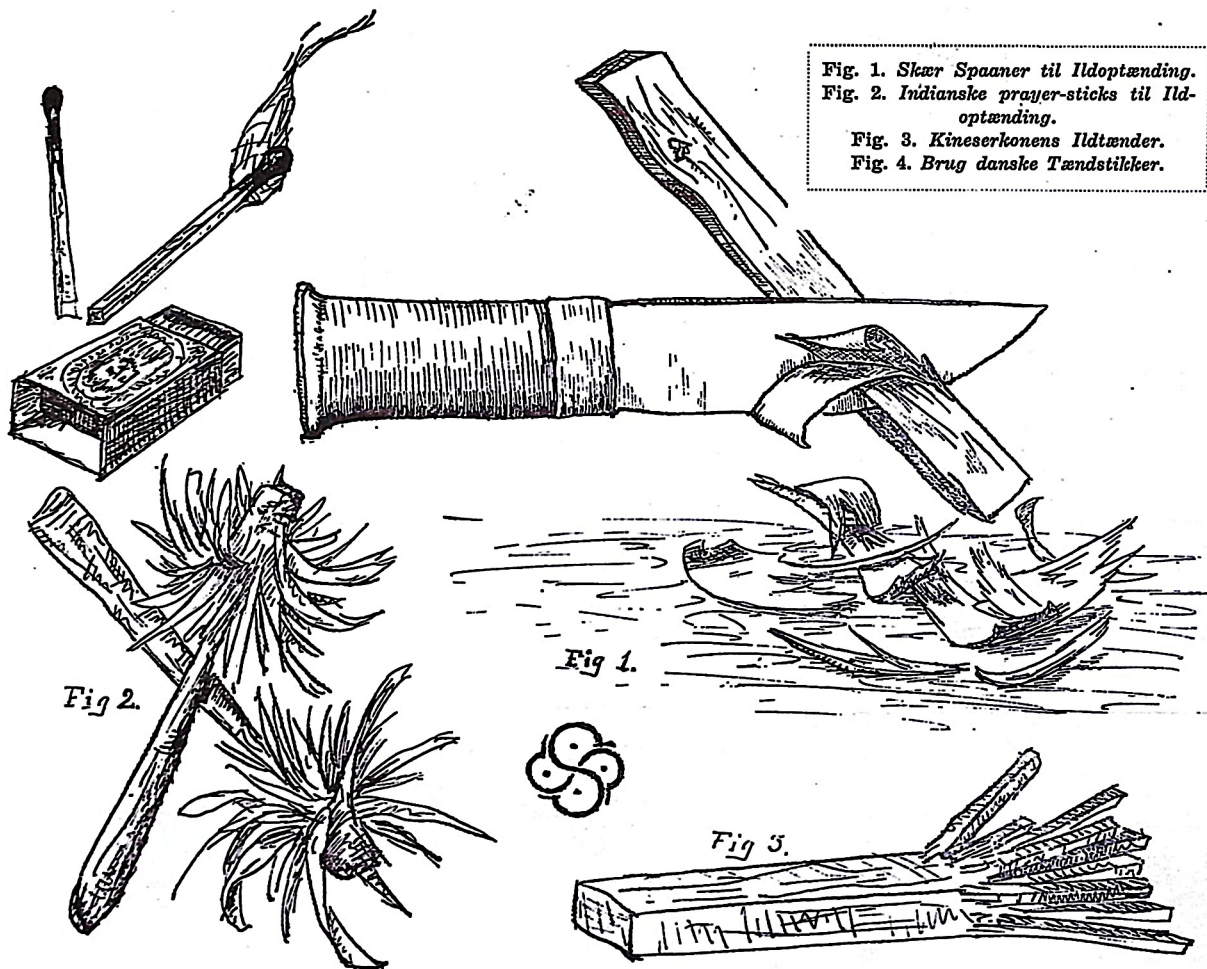

Fig. 1. Skær Spaaner til Ildoptænding.

Fig. 2. Indianske præyer-sticks til Ildoptænding.

Fig. 3. Kineserkonens Ildtænder.

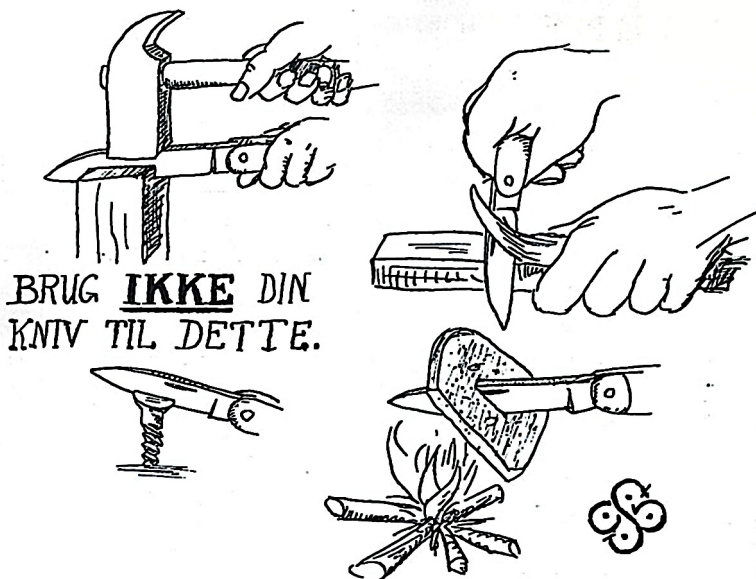
Fig. 4. Brug danske Tændstikker.

lidt Øvelse til og ogsaa en skarp Kniv. — Disse Pinde (Prayer-sticks kaldes de). (2) stilles saa i Pyramide. Spaarnerne antændes let og fra dem breder Ilden sig hurtigt til Pindene.

HAR DU EN SKARP KNIV?

Jeg har omtalt den skarpe Kniv — hvem af jer har en god, *skarp* Kniv? Den er det maaske nok en Dags Tid eller to, men saa er Glansen gaaret af St. Gertrud. Den har faaet nogle grimme Hak og Skæret er væk. Hvorfor? Jo, for Kniven bliver brugt til alt andet end dens egentlige Bestemmelse. Den er hverken Legetøj, Hakke eller Skrue-trækker; den er beregnet til at skære med og ikke til at hugge Skærver med. Den rigtige Skovmand har altid en Hvæssesten med sig og giver daglig sin Kniv en Omgang, ellers vilde Kniven snart være ubrugelig.

Derfor: Sy en lille Pung til Hvæssestenen og hæng den i Bæltet ved Siden af Kniven.

SIDSTE NYT om KØBENHAVNERDRENGENES TELTLEJR

Saa — nu har Redaktøren faaet „Københavnredrengeenes Teltlejr“ paa Hjernen! — hører jeg én og anden sukke.

Ja, det kan I jo godt kalde det! I hvert Fald undrer jeg mig over, at Bidragene ikke strømmer ind. Hvad kan det nytte, vi bringer opflammende Artikler og spaltelange Opraab? Hvad kan det nytte, at Københavnredrengeenes gode Ven, Maleren Asger Riber tegner Omslag og fine, smaa Vignetter? Der indløber kun faa Bidrag i Maanedens Løb.

Er det Idéen, der er tosset? Hvorfor har I saa ikke for længe siden skrevet til os, at vi hellere skulde opgive at samle ind.

Er det virkelig, fordi der ingen Offervilje er blandt danske Spejdere, naar det ikke gælder de private smaa Tropskasser? Jeg vil ikke tro det!

Har I saa meget andet at give Penge til? Maaske — men lad være med at komme og bilde mig ind, at ikke hver eneste Spejder i Kongeriget Danmark vil kunne undvære, i hvert Fald 25 Øre, til nogle fattige Kammerater.

Tænk jer nu om — og vær med!

ODENSEDRENGENES TELTLEJR.

Som nævnt andetsteds har Odense-Kolonnen optaget Idéen om fattige Drenges Teltlejr.

Er der flere Troppe, der vil følge Eksemplet? Skriv til os derom!

NYE BIDRAG.

„En Ørn fra Køge“ har sendt os 3 Kr. og Stille (1. Køge) 2 Kr.

Tegning af Asger Riber

1. NÆRUM TROP

arbejder for fuld Kraft paa Forberedelserne til den store Spejderdag 9. Maj, hvor forhaabentlig det halve København og Nordsjælland kigger indenfor paa Kostskolen.

1. HOLTE TROP

har — som andetsteds omtalt — afholdt en stor og ualmindelig vellykket Fest til Fordel for den Lejr, Troppen arrangerer for fattige Drenge paa Troppens egen Grund.

1. RINGE TROP

har sendt „De fattige Drenges Sommerlejr“ 15 Kroner.

FREDERIKSHAVN

Endvidere har vi fra en Frederikshavnerspejder modtaget 2 Kr. 50 Øre. Tak!

Som I ser: Provinsen gaar i Spidsen. Tillad os at spørge:

HVOR BLIVER KØBENHAVNERNE AF?

Om et Par Maaneder aabner vi Lejren. Nu begynder det store Spørgsmaal at blive brændende: Hvor mange af vore fattige Kammerater kan vi invitere med?

Ja, hvor mange?

Foraarssmaanederne vil vise det — Glem ikke Sommerens Good-turn!!

DA JENS JENS JENSEN VAR I GRØNLAND

Der er i Tidernes Løb udgivet utallige Bøger om Grønlands-Rejser, som kække og uforfærdede Mænd har foretaget i denne Danmarks eneste Koloni. Jeg kan ikke noksom anbefale disse Bøger til Ungdommen; de giver et godt Eksempel paa, hvad unge Danskere kan præstere. Jeg har selv adskillige Gange været i Grønland, og dog har jeg ikke udgivet en eneste Bog om mine mange Eventyr. Dels holder jeg ikke af at prale, og dels har jeg aldrig haft over tg i dansk Stil. Da jeg imidlertid fra utallige Sider har faaet Opfordringer til at fortælle lidt om min første Tur, skal jeg nedenfor skildre denne saa godt jeg kan. —

En Fredag Aften sad jeg og saa i min gamle Karakterbog (der i Parantes bemærket udmærker sig ved et Utal af runde aflange Boller). Pludselig lød der en svag Kimen, som kom fra mit 4. største Herreværelse; efter 3 Minutters ilstomt Løb naaede jeg Telefonen. „Hallo,“ lød en dyb Stemme, „mit Navn er Knud Rasmus, jeg er Grønlandsfarer, jeg skal hist op paa Mandag Kl. 2. Jeg har hørt, De skal være saa dygtig til at rejse Telte i Frostvej, kunde De ikke tænke Dem at tage en Tur med op til Verdens største Ø?“ — Jeg var mildest talt forbavset. Tage til Grønland — Paa Mandag — Med Knud Rasmus. — Han var Grønlandsfarer — d. v. s. han var altsaa Far til Grønland. — Skulde jeg sige „Ja“, aa, hva' skidt, det ku' jo være meget Sjov at prøve det en Gang. „Hallo, jo Tak!“ sagde jeg, „det vil jeg gerne. Skal jeg tage Galoscher paa — naa ikke — naa, men jeg skal nok komme — Kl. 2, ja! ved Grønlands-Kajen — Ja — vel — Jo — vel — — nej — vel — — Ja — vel — Farvel.“ — Tak Skæbne — tænkte jeg, hvad vil mon min Familie sige at jeg saadan uden videre tager til Grønland. Jeg rystede over hele Kroppen, som en Bananmand i Frostvej, saa spændt var jeg. Naa, nu skulde jeg vel hellere se at faa ordnet alt til Rejsen. Jeg f'r fra Hr. Rode til Pilatus og omvendt for at faa alt, hvad jeg skulde bruge til Turen: Et Par Ski. 13 Par Muffediser. Et Par Sko af Boller. En lille Flaske Hofmands-Draaber. En Grønlandske Alpe-Hue med Varme-Dunk i. En 17 Personers Kælk til at klappe sammen og

Fra en af vore unge Læsere har vi modtaget nedenstaaende spændende, om end ikke helt sandsynlige Beretning om en Grønlandstur.

bære i et Hylster paa Ryggen samt et halvt Hundrede paa Kryds og Tværs Opgaver. Oppe paa Loftet fandt jeg en Kuffert frem som ikke havde været brugt i tyve Aar. Den var ikke til at rokke, f'r end at alt Støvet var skrabt til Side, hvilket tog, rundt regnet, 13 Minutter og 34 Sekunder. Jeg begyndte at pakke Fredag Aften Kl. 6 og var først færdig Søndag Morgen Kl. 11! 20 Par hel-, halv- og kvartulndne Strømper. 30 forede Lommetørklæder. 8 Par Filttøfler. 14 Flasker Kognak (i Lægeøjemed!). Et Katte-Øje (til Kælken), en Hundepisk, en Kofanger, en Fluefanger og et syltet Græskar, for at tage et lille Udpluk af mine Sager. Intet Under, at jeg ikke kunde faa Kufferten lukket, da jeg endelig var færdig, og saa havde jeg endda min Edderduns-Sovepose i en særlig Kuffert (der i Parantes bemærket var malet Knald-rød, for at jeg lettere skulde kunne finde den, hvis den faldt af Kælken oppe paa de evige Snemarker i Grønland). Naa, da jeg saa, at Kufferten ikke kunde lukkes, ringede jeg sporenstregts til min Fætter, som er en Mand paa 200 Kilo i Badebukser, og bad ham komme ud og sætte sig paa min Kuffert, da jeg ikke kunde faa den i. Han blev mærkelig nok ikke Spor fornærmet, men lovede at komme. 8 Minutter efter sad han grinende og gryntende paa min Grønlands-Kuffert. Hans bleg-fede Ansigt lyste, stolt over at være Fætter til en Grønlands-Farer. Nu kunde den laases; men, ak o' ve', da han var gaaet, opdagede jeg at Bunden var gaaet ud ved det kolossale Tryk. Jeg skulde lige til at briste i en langvarig Krampegraad, da jeg opdagede, at jeg havde glemt at lægge min Tand-

børste ned i Kufferten; det kan man vel nok kalde Held i Uheld. — Jeg proppede nu hele mit Kluns, inklusive Tandbørste, ind i mit Klædeskab. Det maatte vel kunne bruges.

Søndag Aften tog jeg Afsked med min hændervridende Familie. Jeg lovede min 70aarige Tante Trine, at jeg ikke vilde gaa op i de værste Snedriver. „Du har altid været saa uforsigtig, lille Jens,“ sagde hun til mig med Taarer i Næsen. Mandag Morgen f'orde jeg de sidste Indkøb. Desuden medtog jeg nogle gamle Daaser, Blikkesker, Ford-Reservelede, Hesteskosøm og lignende Skrammel til de naive Grønlændere. Saa stod jeg da paa Dækket og vinkede til mine nærmeste, nej, det er forresten noget Sludder; de stod langt tilbage i Folkemængden og vinkede og tudede. Knud Rasmus holdt en lille Tale til Hoben. „Naar vi nu tager af Sted til Grønlands Is, saa er det ikke for at finde Meteorstene (mægtig Jubel fra Skaren), men saa er det for at sætte en dansk Fod taktfast paa Grønlands æ—æ, en Fod som ikke kan røkke, en Fod, som vil elske og værne om Danmarks Koloni. Saa lev da vel, I Danmarks Sønner — og skriv snart“ — Hurra — Raabene gav Genlyd ud over Københavns Taarne, da Skibet gled ud fra Bolværket. Jeg vinkede og vinkede. Først da Skibet passerede Skovshoved, standsede jeg min Vinken. Til min store Sorg opdagede jeg, at jeg havde tabt min 2 Karats Guld-Manchetknap. Det var i Grunden ogsaa det største Uheld under Ekspeditionen, naar maaske lige undtages, at 5. Styrmand fik mit Klædeskab i Hovedet ved Fæ-Øerne. Ved denne spøgkelige Lejlighed gik han over til den Klasse af Mennesker, man kalder „afdøde Mennesker“. Mere er der egentlig ikke at fortælle om denne spændende og indholdsrige Tur. Maaske bør jeg lige bemærke, at Grønlænderne blev meget fornærmede da jeg gav dem „Ford-Reservelelene“. Sardin-Æskerne gjorde meget mere Lykke. Tre Maanedere efter Afrejsen sad jeg igen hjemme i København og saa med en vis Overlegenhed paa „Bollerne“ i min Karakterbog; som om en eneste af mine uretfærdige Lærere kunde sige, at de havde været i Grønland. Men det kan jeg.

Med kolossal Højagtelse.

Jens Jens Jensen.

VAAR- BRUD

Tekst af
Gunn. Jørgensen

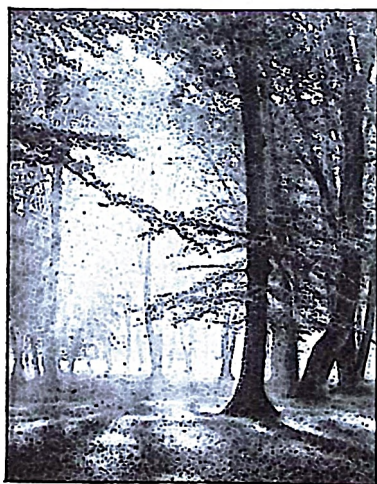
VAAR- BRUD

Fotos af
Jørgen Roos

Jeg har vandret i den unge Skov og set,
hvor Løvet svæber
sine lysegrønne Silkefolder blødt om
Busk og Krat —
jeg har vandret i den unge Skov og set,
hvor Grenen røber,
hvad den vogted paa en Vinter som sin
hemmelige Skat.

Der er ingen, som har set, hvornaar
det store Under skete,
da de brune Knopper brast, i Kamp
mod Vaarens grønne Strøm,
og jeg ved, det var forgæves, om jeg
længe gik og ledte
efter Ord, som kunde tolke denne
lykkebaarne Drøm...

...Jeg har staaet mellem Stammerne
og set dem stolte ranke
deres Grene for at løfte Løvet
spinkelfine Pynt...
og jeg føler Solen sitre i mit Sind
og i min Tanke,
hvor et Foraarsgry, et Vaarbruds
skønne Højtid er begyndt.

Det er sket! I Nattens Timer er de
dybe Suk og Længsler
smeltet sammen i en Hymne, i en
Morgensang til Gud —
den brød mægtigt frem, da Portene
sprang op til tusind Fængsler,
og i Haabets grønne Kjørtler traadte
Fængslets Fanger ud.

Redigeret af R. Feldbeck-Christiansen, Landemærket 3, København K. Telf. 10909.

DE DANSKE SØSPEJDERE

Formand for Divisionsraadet: Kapt. K. V. Høyer, Gl. Kongevej 80, V. Tlf. Vester 3356.

Divisionschef: Søjtnant K. Dahl, p. T. Fiskeriinspektionsskibet „Diana“, Brevpostkontoret, København K.

II. KØBENHAVNS SØSPEJDER-TROP

Paasken er Søspejdernes travleste Tid paa hele Aaret. I de Dage lægges Grunden til hele Sommerens Sejlads. Godt begyndt er halvt fuldendt, siges der, og sandt er det. For II. Københavns Søspejdertrops Vedkommende staar den paa strengt Arbejde, men her ved læres der jo meget af det, som en Søspejder netop har Brug for. Vi modtog af Divisionen en stor spejlgattet Jolle, den skal forandres om til Sejler, og dette giver meget Arbejde; først skal der lægges Dæk, og en Køl skal støbes for at øge Fartøjets Stabilitet, og da der ogsaa skal laves Master — den skal nemlig rigges op, foreløbig med to Latinersejl, — koster det mange Svæddraaber. Jollerne skal males, eventuelt repareres, og sidst men ikke mindst har vi vor kære „Gry“, den har vi i Aar givet 600 Pd. mere Bly i Kølen udenbords, saa vi gaar i vældig Spænding paa, hvorledes den vil te sig med dette; vi haaber, at den skal komme til at sejle endnu bedre end i Fjor.

I Paasken havde vi følgerlig ingen Sejlads eller Lejrture som mange af Landspejderne, men allerede Onsdag Aften mødte Mandskabet paa Stationen, hvor vi blev lige til Mandag Aften. Om Natten blev der redt en stor Fællesseng paa Gulvet i Tropshuset, og her havde vi den dejligste Rede, man kunde tænke sig. Hver Morgen Kl. 6 tårnede vi ud, Kl. 6½ serverede Kokken en stor Tallerken Havregrød til hver Mand, efter Grøden kom Morgenkaffen, og saa Kl. 7 gik alle igang med Arbejdet. Ja, det er herlige Dage, trods Arbejdet er det noget af en Oplevelse at være med til. Nu kan vi dog snart se en Ende paa Tovet, Tampen øjnes i det

fjerne, og saa skal vi rigtig til at nyde Livet paa det blaa og blinkende Hav, i Storm og Stille, Nat og Dag, i al vor Fritid skal vor Flaade sejle Vandet tyndt. Vær hilset, alle Søspejdere, snart skal vi mødes, vi længes efter at gribe eders barkedede Næver.

A. Eriksen,
Værggade 1, 2.

STEGE TROP

I Februar Maaned er jævnlig afholdt Patruljemøder med forskelligt teoretisk og praktisk Arbejde. Paa Grund af Patruljeførers Bortrejse er en ny blevet udnævnt midlertidigt. I Marts er Undervisningen blevet fortsat samtidig med Tovværksarbejde og lignende. Den 14. Marts er Foraarsarbejdet om Bord blevet paabegyndt og er siden blevet fortsat og fremmet hver Søndag. Nu optager Antwerpen-Jamboreen Sindene stærkt, og Troppen haaber meget at kunne sende et Par Repræsentanter. Om alt gaar vel, skulde vi kunne lægge ud i Begyndelsen af Maj.

Chr. Moltke.

SKOVSHOVED TROP

Her i Skovshoved hviner Ziehklingerne, saa gammel Maling og Lak staar os om Ørerne. Og imens myldrer det med nye Spejdere i Troppen.

Ved Siden af det trænes der energisk til Konkurrencerne i Antwerpen.

Aage Broby,
Tropsfører, Strandvej 295, Chl.,
Ordr. 121.

Paa Langfart med »Andrés« 1923.

Lørdag d. 18. Juli løb „Andrés“ ud af Stege Havn med Kaptajn Hollænder og 9 Søspejdere om Bord for i 8 Dage at bese fremmede Farvande og Byer. Vind... var god og Humøret endnu bedre.

Turen gik Syd om Sjælland op gennem Storebælt til Vejle. Vi startede fra Stege Kl. 6 Aften, ved Mørkets Frem-

brud var vi naaet ned i Smaalandskabet, og ved Solopgang passerede vi Sprogø. Vi 9 Søspejdere var inddelt i 3 Vagthold a 2 Timer, medens Hollænder tog sig lidt Søv, naar vi var ude i aabent Farvand. Efter 20 Timers Sejlads naaede vi Vejle. Vejret var ualmindelig smukt og varmt, og næppe havde vi faaet Sejlene pakket, før hele Mandskabet i Jollen roede til den nærmeste Badeanstalt. Det var en herlig Badeanstalt. Vand var der nok af, men det var saa snavset, at naar vi kom op, var vi helt brune af Skidt. Der var ca. 12 Fod Vand, men Mudderet paa Bunden var saa fint, at man ikke kunde afgøre, hvor Grænsen mellem Mudder og Vand var. Om Mandagen var Vejret endnu varmere, ved Middagstid kunde vi ikke gaa med bare Ben paa Dækket, og Skibet blev saa varmt, at det næsten var umuligt at sove om Natten, skønt vi flere Gange pøsede Vand paa Dækket.

Mandag Eftermiddag var Besætningen paa Munkbjerget. Det var en varm Tur, især for vor tykke Ven, Slagter, Skibets Kælebarn. Han svedte, da vi masede op af Trapperne, jamrende sig over, at der ikke var flere Bænke og ingen Sodavand, før man kom helt op til Toppen. Endelig naaede vi Toppen. Slagter faldt mat ned i en Stol i Skyggen. Efter at en Sodavand var gaaet indenbords i ham, forsikrede han, at paa Resten af Turen vilde han ikke være med til flere af den Slags Udflugter, hvor man ikke kunde købe Sodavand og Is for hver 100 Skridt, han gik.

»Den blodige Kagerulle«.

Tirsdag Aften krydsede vi ud gennem Fjorden for en svag Østenvind, som helt forsvandt, da vi naaede et Stykke forbi Munkbjerget, og Fjorden laa helt spejlblank. Kl. 9 om Aftenen gik vi i Land i Jollen for at bade fra Stranden. Her stødte vi paa en Spejderlejr og kom i Snak med Spejderne, som fortalte, at de havde sendt en Meddelelse til en Spejderlejr, der laa paa den modsatte

Side af Fjorden, at „Den blodige Kagerulle“ vilde overfalde dem samme Aften; men de havde intet Fartøj til at sætte over Fjorden i, og vi tilbød dem saa at laane vor Jolle, mod at vi fik Lov til at være med i Overfaldet. Vi satte ialt 12 Spejdere over Fjorden. Det var nogle herlige Ture; Fjorden var fuldstændig spejlblank, Morilden lyste i Køl vandet, og Vandet, der dryppede fra Aarebladene, lignede Sølvdraaber. Vi gik i Land et langt Stykke fra Lejren, der laa paa Toppen af en Skrænt ved Jernbanen. Heldigvis var der ingen Vagtposter, saa vi naaede helt hen til Lejren, før Patruljeførens Fløjte skingrede; han havde aabenbart ligget og ventet paa Overfaldet. Vi fik næsten alle Teltpløkkene op, før vi maatte trække os tilbage over Jernbanelinien til den modsatte Skrænt. Under de væltede Telte hørte vi mange morsomme og søvnige Bemærkninger: „Stormer det?“ „Ska' vi op“, „Lig stille, Dreng.“

Hele Lejren var ualmindelig morgen-gnaven (Kl. var 2 om Morgenen), der var slet ikke Tale om, at vi kunde faa Morgenkaffe, kun Klø, og da vi ikke havde Lyst til det, trak vi os tilbage.

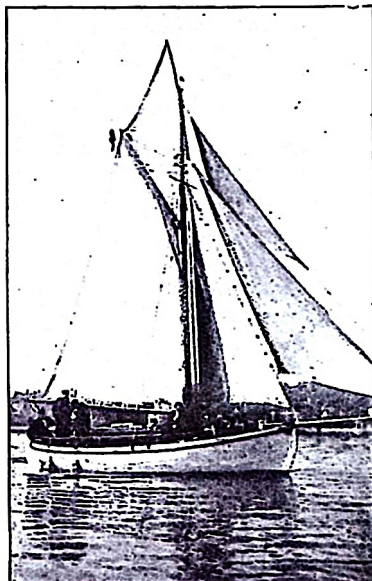
Flodhesten i Lillebælt.

Vi kom om Bord Kl. 3, og 1½ Time efter maatte alle Mand op for at sætte Sejl, da der var begyndt at blæse en svag Østenvind. I Løbet af Dagen naaede vi Fredericia; her blev vi Natten over, og næste Morgen sejlede vi ned gennem Lillebælt. Vinden var svag og Strømmen imod, saa det gik kun langsomt. Vi benyttede Tiden til at pudse lidt paa Uniformen og hvidte Sko til næste Landgang. Vor tykke Ven havde ogsaa faaet et Anfald af Renlighed og havde vasket sig ude agter paa Hækken. Han havde just faaet samlet alle sine Sager sammen, da Storsejlet bommede, og Storskødet rev ham udenbords med Pøs og Haandklæde over Armen og Sæbe og Tandbørste i Haanden. Slagter kom snart op igen, og efter et Par raske Svømmeret naaede han Jollen og kravlede op i den. Han var lidt flov, da han igen stod paa Dækket uden Pøs og andre Toilettsager. Hollænder afleverede en længere Remse om, at hvis han nu ikke passede bedre paa, saa skulde o. s. v. mens vi andre truede Slagter, der tog Uheldet med

godt Humør, med at ville telegrafere hjem, at vi havde set en Flodhest krydse i Lillebælt.

»Krabbebid«.

Ved Middagstid fik vi fat i en frisk Brise, og for bugnende Sejl stod vi ind gennem Kolding Fjord. I Kolding besaa hele Mandskabet Ruinerne af Koldinghus. Slagter opdagede, at der var Krabber i Havnen, og det lykkedes ham at fange en halv Snes Stykker. Han forsøgte at faa dem til at løbe Væddeløb paa Dækket. Under Forberedelserne

„Gry“.

hertil bed en Krabbe sig fast i Tærerne paa Slagter. Han udstødte et højt Hyl, lagde sig sprællende paa Ryggen og fik temmelig hurtigt Krabben af. Det blev ikke til Væddeløb den Dag, for Slagter hev alle Krabberne udenbords, han havde faaet nok.

Næste Morgen, Fredag, krydsede vi til Assens i en god østlig Kuling. Paa Vejen hertil saa vi de mægtige Røgskyer fra den store Havnebrand i Odense. I Assens blev vi Natten over, og næste Dag krydsede vi til Svendborg. Den stadige Østenvind begyndte at genere os. Hvis den blev ved, skulde vi krydse hele Vejen hjem, og Udsigten til at komme hjem i rette Tid var heller ikke stor. I Svendborgsund mødte

vi Spspejderkutteren „Asra“ af Svendborg med Kurs hjemefter. Kl. 7 var vi i Svendborg. Her provianterede vi til næste Dag og gik en Tur ud til Badehotellet „Kristians Minde“ for at høre lidt paa Musikken, før vi gik til Køjs

Da vi vaagnede Søndag Morgen, blæste der en haard østlig Kuling. Vi krydsede ud gennem Svendborgsund og op langs Langeland. Da vi naaede Lohals, kastede vi Anker og spiste Middagsmaden i Fred og Ro ventende paa, at Vejret vilde bedre sig. Det gjorde det ikke, og efter endt Maaltid satte vi to Reb i Storsejlet og krydsede ud Nord for Langeland. Her stod en Del Sø, og nogle af Gutterne gik til Køjs for at „sove til Middag“, men ingen naaede saa vidt, at de maatte ofre til „Ulrik“. — Efter en halv Times Kryds syntes vi, at Vejret blev for haardt og stod ind til Korsør. Herfra ringede vi hjem, at de ikke skulde vente os før Mandag Aften.

I Korsør laa vi ved Siden af en tysk Lystkutter paa Størrelse med „Andres“. Ejeren, en ualmindelig flink Mand, kom om Bord og besøgte os. Vi diskuterede Vejr og Vind paa et forfærdeligt Sprog bestaaende af en Blanding af Tysk, Dansk og alle mulige Armbevægelser, men vi forstod hinanden, det var jo det vigtigste.

Mandag Morgen var Vinden gaaet om i Vest, og det kan nok være, at vi kom op i en Fart og fik Sejlene søt. Tyskeren var tidligere oppe og startede 5 Minutter før os, vinkende Farvel, som om vi aldrig skulde se ham mere. Vi gav Sejlene et ekstra Stræk, og efter 20 Minutters Sejlads naaede vi ham, saa var det os, der vinkede Farvel og ønskede ham „Glück auf den Rejse“.

Vinden var svag til at begynde med, men ved Middagstid fik vi i Smaalands-havet nogle haarde Byger. Midt i den største Byge maatte vi fire Storsejlet ned og rebe det paa Grund af de voldsomme Vindstød.

Da vi nærmede os den hjemlige Havn, sagde Kaptajn Hollænder, der trods sine 65 Aar endnu er i Besiddelse af et fortrinligt Humør: Nu er vi snart hjemme, og vi har ikke en Brosten om Bord til at tørre Øjnene i. Denne Tur har været alt for kort, til næste Aar maa vi se, om vi kan faa 14 Dage at sejle i.

Alle Spspejderne var svært enige med Hollænder om, at Sommerturen 1926 skal blive paa 14 Dage.

Lad os haabe, at den bliver det.

Fotografi- Rammer

EMIL L. OLSEN
SKINDERGADE 22
TELEFON BYEN 3192

FOTO-ARTIKLER

Enhver Spejder bør have
et Kamera

Største Udvalgt Gratis Vejledning

A. LYKKEBERG
Axelborg Telf. 10769

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Rytten
naar De kober Støbe
Dette morsomme lille Mærke er
Garantien for, at De faar den
egte

Worning & Petersens
Xeroformsøbe
Overalt — over alt!

I Lejren

bør altid benyttes

WOLFF & ARVÉ's

Leverpostel • Kødretter • Fiskeretter

Faas hos alle Købmænd.

Cloëttas Chocolade

faas overalt

Fineste dansk Fabrikat

NÆRUM KOSTSKOLE. NÆRUM
Telefon: NÆRUM 143

Spm.:

Kære Alvise, rynkede, gamle Gubbe!
Vil du ikke besvare mig følgende
Spørgsmaal:

1) Jeg er seksten Aar og vil gerne
være Forstkandidat. Hvordan skal jeg
bære mig ad med at faa en lærerig
Plads, og skal jeg have Præliminæreksa-
menen, og hvilken Eksamen skal jeg
tage?

2) Kan man sige du til alle Spejdere,
f. Eks. til Tropsassistenten? — Hvis
ikke, hvorfor hedder det saa, at alle
Spejdere er Brødre?

3) Hvad koster et Par „Bisonstøvler“?
Paa Forhaand tusind Tak.

Med Spejderhilsen
den „videbegærlige“.

Svar:

1) At blive Forstkandidat er baade
langvarigt og besværligt, og Fremtids-
udsigterne for Forstkandidater er meget
usikre, ligesom Lønningerne i Reglen
ikke staar i Forhold til den lange, vi-
denskabelige Uddannelse. Da der samti-
digt — tiltrods for stort Mandefald un-
der Studietiden — er Overproduktion
af Forstkandidater kan jeg ikke raade
nogen, der kan tænke sig at blive lykke-
lig ved nogen anden Gerning at gaa
„Forstvejen“.

Endnu er det ikke krævet at have
Studentereksamen for at blive Forst-
kandidat, men det varer sikkert ikke
længe, før det kommer, og de fleste
Studerende hz: taget Artium, inden de
begynder paa Landbohøjskolen.
Den mindste Tid Studiet tager er 5½
Aar, og heraf tilbringes de 2 ude paa
et Skovdistrikt. Der er 3 Eksaminere: 1.

Del er Grundvidenskaberne (Zoologi,
Botanik, Matematik, Kemi, Fysik, Geo-
logi o. s. v.) 2. Del de faglige teoretiske
Fag (Skovbrugshistorie, Administrati-
onslære, Økonomi, Træmaalingsslære,
Forstpatologi o. s. v.) 3. Del er en Ek-
samen i Skoven efter det sidste Aars
Ophold paa Distrikt.

Øvrige Oplysninger om Studiet kan
bedst faaes ved Henvendelse paa Land-
bohøjskolens Kontor paa Bülowvej.

2) Hvis det falder dig naturligt at
sige „du“ til voksne Mennesker, saa
gør det — men Spejderne kan nu godt
være „Brødre“ i Ordets dybeste Betyd-
ning uden at være „Duskammerater.“
Undertiden er Spejderne tilbøjelige til
at tillægge sig en ikke helt tiltalende
„Davs med dig-Jargon!“

3) Spørg Skomageren! Hvis du al-
ligevel ulejlig dig derhen, kan du
maaske samtidig spørge fra mig, hvad
et Par Snørebånd koster!

Spm.:

Alvise Gubbe!

Vil du besvare følgende:

1) Hvor skal man henvende sig for
at komme med et Skoleskib?

2) Hvor gammel skal man være?

3) Skal man have sejlet før?

4) Hvor meget koster det pr. Maaned?

Med Spejderhilsen

V. J.

Svar:

Der findes 2 danske Skoleskibe: „Ge-
org Stage“ og „København“.

1) For at komme med „G. S.“ sker
Henvendelse til Kommandør P. C. Bræ-

strup, K. D. M., N. Voldgade 16, 4. Sal, København K., Tlf. Byen 1893 y.

For at komme med „Kbh.“ indsendes Ansøgning paa en Blanket, der afhentes paa Ø. K.s Kontor, Holbergsgade 2, København K.

2) Maa ikke være fyldt 18 Aar.

3) For at komme med „G. S.“ skal man ikke have sejlet før, for at komme med „Kbh.“ skal man have sejlet 6 Maaneder.

4) Man skal have en Mundering, der koster 200 Kr. Opholdet om Bord koster intet, og paa „København“ faar man en Begyndelsesgave paa 45 Kr. pr. Maaned, der stiger efterhaanden.

Spm.:

Alvise Mand!

1) Synes Redaktøren ikke, at det kunde være rimeligt, at der kom et Duelighedstegn som hed Radio. Der er flere som ønsker at vide det.

2) Hvornaar kommer „Bjarne“.

J. T. H. K. A.

Svar:

1) Jo, jeg skal lade Opfordringen gaa videre til rette vedkommende.

2) Det vides endnu ikke.

Spm.:

Kære Hr. Redaktør!

Vil De ikke være saa venlig at besvare følgende:

1) Hvornaar og hvor afholdes D. d. S. næste Korpslejr?

2) Hvornaar og hvor afholdes den næste Jamboree?

3) Jeg har hørt Tale om, at der skal indføres Tøjmærker istedetfor de nuværende Metalmærker (1. og 2. Kl. o. l.), passer det, og naar vil det ske?

4) Kommer der ingen Spejderudsendelser pr. Radio, f. Eks. Instruktion, Underholdning el. lign.? De fleste Troppe har sikkert Adgang til et Radioapparat.

Med Spejderhilsen

Elmos.

Svar:

1) Antagelig 1928.

2) Bestemmes først paa intern. Konference Aug. 1926.

3) Paatænkes — i nær Fremtid.

4) Paatænkes ogsaa.

Spm.:

Kære Redaktør!

Vil De være saa venlig at besvare følgende Punkter.

1) Kan Spejdere ikke synge: „Den er fin med Kompasset?“

2) Hvad er Baden-Powels Adresse?

3) Det bedste Land at udvandre til nu for Tiden?

Med Spejderhilsen

Malle.

Svar:

1) Om han kan er der ikke Tvivl om. Det har man hørt mange Beviser paa! Om han bør er et andet Spørgsmaal. Sangen er kvik og morsom, men er vel ikke i udpræget Grad en Sang for Drengene.

2) Breve til Baden-Powel adresseres til: Boy Scouts International Bureau, 25 Buckingham Palace Road, London S. W. 1. Breve til Verdensspejderchefen skal gaa gennem Korpsset (Bornholmegade 1, København K.).

3) Vi har spurgt Korpssets vidtberejste Kontorchef og han svarer: Afrika og Argentina. Selv har vi ikke været længere borte end paa Hveen — og dér saa ikke ud til at være synderlig gode Koloniseringsmuligheder!

Spm.:

Oh, elskede Vismænd!

Jeg har nogle Spørgsmaal, jeg gerne vilde have besvaret.

1) Hvordan kan det være, at vi Spejdere hilser med tre Fingre?

2) Kunde det ikke tænkes, at vi i „Spejdernes Magasin“ kunde faa en eller flere Maader, hvorpaa man kunde tyde Koder, som man ikke selv har Nøgle til?

3) Kan vi faa (i „Spejdernes Magasin“) Beskrivelse af danske vilde Dyr og Fugle + Stof?

Jeg hilser dig, oh, Vismænd!!!!

Kaa.

Svar:

1) Det hentyder til Edsaflæggelsen.

2) Vi overvejer.

3) Vi overvejer paany.

Dansk Spadserefootøj.

Dansk Sportsfootøj.

SPEJDER!

Du støtter dit Land ved altid at forlange danske Varer. Køb derfor altid

DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre end det udenlandske. Se altid efter, at Æskerne bærer „Dansk Arbejde“s Mærke.

Foreningen af Kbhv.s Skotøjsfabrikanter

Dansk Selskabsfootøj

Dansk Hjemmefootøj

JÆVN

Kolynos' jævne Konstans ruser Tandernes virkningsfuldt, uden at skrubbe eller ridse. Der er ikke anvendt slibende Substanter for at give Tandernes kunstlig Hvidhed.

Brug den paa en tør Børste.

KOLYNOS TANDPASTA

Forlang udtrykkelig

ASP CYKLE- LYS.

Stemplet ASP i lyset
Det eneste rigtige
Cyklelys der findes

KONDITOR

Henning Klensz — Torvegade 32 — Amager 4423
De bedste Kager, Chocolader og Desserter
Bringes overalt i Byen

Redigeret af Esther Muus, Lyngbyvej 215, Hellerup.

(Forts.)

Idet han langsomt vendte sig bort fra Floden og begyndte at gaa op ad Højen, saa han en Soldat, der var faldet om paa den haarde Sne af Udmatelse. En ung Kaptajn løb hen til ham, og da han saa, at han var for ødelagt til at gøre mere Nytte den Nat, gav han Ordre til at bringe ham til det nærmeste Hus. Idet Officeren vendte sig om, fik han øje paa Tobe og betragtede ham skarpt. Han var meget ung, denne Kaptajn, rank, slank og fin med lyst Haar og gennemtrængende blaa Øjne. Tobe ragede mere end fem Tommer op over ham.

„Du er en vældig fin Fyr!“ sagde Officeren. „Hvorfor slutter du dig ikke til Hæren? Vi trænger til Drengene af din Slags.“

„Kunde aldrig falde mig ind,“ sagde Tobe.

Kaptajnens Øjnene lynede. „Er du klar over, at disse Mænd rundt om dig kæmper for Friheden — for deres egen og for din Frihed?“ spurgte han skarpt.

„Jeg ved ikke noget om, hvad de kæmper for,“ svarede Tobe. „Men min Far er tro imod Kong George, og det maa jeg nok ogsaa være.“

En anden Officer, der ogsaa var meget ung, kom hurtigt hen til den lille Kaptajn, og de begyndte at tale ivrigt sammen.

„Ved du, hvem det var, der talte med dig, Knægt?“ spurgte en gammel Mand der stod ved Siden af Tobe. „Det er Kaptajn Alexander Hamilton. Og Løjtnanten, der taler med ham nu er James Monroe fra Virginia. Det er de to dygtigste unge Officerer i Hæren. Ingen af dem er mere end en Dreng; Hamilton er nitten, Monroe atten, men man skulde lede længe for at finde en Mand, dobbelt saa gammel som de, der var blot halvt saa dygtig. De bliver sikkert store Mænd en skønne Dag.“

Kaptajnen havde vendt sig fra Løjtnanten for at tale til en Skare af Byens Beboere.

„Hør nu efter,“ hviskede den gamle Mand. „Han er en glimrende Taler, den lille Kaptajn.“ Og saa hørte Tobe Ord,

L A S E T R A K

Af E. L. Bacon. Oversat af Mus.

der greb ham, og som for første Gang fik ham til at forstaa hele den fortvivlende Situation.

„En Nations Skæbne ligger paa Vægt-skaalen i denne Nat,“ sagde Kaptajnen. „Revolutionen staar for Døren. Kolonierne er modløse. Faar vi ikke Trenton, er vor Sag tabt, og vore Hære vil opløses. Har vi Held med os, kan vi beslaglægge de store Forsyninger af Levnedsmidler, som vi trænger saa haardt til, vil Efterretningen faa Folket til at stille sig paa vor Side. Nu slaar Afgørelsens Time!“

Tobe's Tanker hvirvledes rundt i Hovedet paa ham. I Frakkelommen knugede han Fingrene sammen om Brevet til Løjtnant Wiederhold. Det forbistrede Brev!

Skulde han bringe Advarsel til Kong George's lejede Soldater, som havde bragt saadan en sørgelig Jul til Ephraim Harway's Hjem?

Nede paa Flodbredden hjalp Farmerne og Bybeboerne de trætte Soldater

med at faa Hestene og Kanonerne i Land fra Baadene. Her var en Lejlighed for Tobe til at hjælpe Frihedssagen nu, hvor hvert Minut, der blev vundet, kunde redde den fra Ødelæggelse. Han tænkte paa stakkels Harway, der laa bevidstløs paa det kolde Gulv, paa hans grædende Kone og paa lille Samantha, der sørgede over sin Juledukke.

„Skidt med Brevet!“ udbrød han. „Jeg skal sandelig nok selv bestemme, hvornaar jeg vil komme til Trenton i Nat!“

(forts.)

Et Førermøde.

Førerkursuset paa Hindsgavl i Paa-skeferien blev helt igennem en stor Succes, takket være de dygtige Instruktører.

Da vi kom derop Skærtorsdag, blev vi modtaget af „Rakscha“ og Klavs Vedel og fik Værelser anvist i Slottets Kavallerfløj, og det maa man sige, vi blev blandet saa godt, som vi kunde blive det. Førerne fra de forskellige Egne fik anvist samme Værelse, og det er sikkert det, der har hjulpet saa godt til, at vi blev rystet sammen, for i Løbet af den første Eftermiddag var det, som om vi havde kendt hinanden i Aarevis.

Aftenens Lejrbaal var noget af det bedste, og det kan man takke Klavs Vedel og „Vita“ for, som opførte nydelige Folkedanse, og Muus som viste sig at være en glimrende Linedanser, samt Strix som Solosanger. „Won-tol-la“, Norge, fortæller om sine norske Ulveunger, og Svenskeren, „Not“ fortæller om de svenske.

Hver Morgen fik vi vores halve Time Gymnastik, ledet af „Vita“, og det var Øvelser, som kunde mærkes, naar man gik til Bunds i dem, derefter ud til Flagparade og saa først ind til Bordene, hvor Havregrøden og Teen stod og ventede paa os. Kl. 10 om Formiddagen, efter at Værelserne var gjort i Orden, gik Arbejdet for fuld Kraft, Terrænlege, Ulvedanse, Gennemgang af de forskellige Prøver, Woodcraft Ture i Omegnen, Nød-

Ulveunger!

Husk jeres Bidrag til Københavnerdrengenes Teltlejr.

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN. FREDERIKSBERGGADE 34
Elegant Udførelse Telefon 8050 Rimelige Priser

hjelpsforedrag af „Baho“, Kurvefletning samt Skitsetegning m. m. Det var anstrengende Dage deroppe i Hindsgavllejren, men der er sikkert ikke en eneste, der har fortrudt, at de har taget Slidet med, for der saa man, hvordan rigtig Ulvearbejde blev ledet og udført, og der blev et fast bindende Kammeratskab mellem Landets gamle Ulve. Efter dette Kursus bliver Ulvearbejdet ogsaa mere ens Landet over, idet Grundlaget, som vi fik paa Kurssuset, bliver udøvet i de forskellige Flokke, og vi bliver knyttet nærmere sammen med de svenske og norske Ulve, idet Førerne deltager i vore Kurssusser.

Den 5. April om Middagen blev Flagene, det danske, norske og svenske strøget for sidste Gang, mens vi sang det første Vers af de nordiske Landes Nationalsange; og efter at „Rakscha“ havde takket vor Vært, Oberstløjtnant Bruhn, fordi vi havde faaet Slottet overladt i Paaskedagene, tog hver især Afsked med vore Værter, og efter en sidste Runde i Parken gik Turen til Middelfart, Hjemrejsen var begyndt.

Hindsgavlslejren vil mindes med Glæde i det kommende Aar, til vi faar en ny „gammel Ulvelejr“, hvor der sikkert kommer endnu flere gamle Ulve, saa der siden, naar der indvarsles til Kursus, ikke er en eneste gammel Ulv i Landet, som ikke deltager.

„Gamle Ulv“.

1. SØNDEBORG TROPS ULVEFLOK

Den 1. og 2. April laa Ulveflokkene i Paaskelejr i Skoven ved Klintring, en Milsvej fra Sønderborg. I Skoven havde vi fundet en glimrende Lejrplads, omgivet af tæt Krat paa de tre Sider og høje Træer foran. Lejren blev rejst i Formiddagens Løb, og snart kogte Middagsmaden over de knitrende Baal. Eftermiddagen gik med forskellige Øvelser og Lege. Om Aftenen havde vi Lejrbaal, hvorefter vi tørnede til Køjs. Efter at Morgen-grøden var spist den næste Dag, var vi beskæftiget med forskelligt Arbejde i Lejren. Om Eftermiddagen havde vi Besøg af flere Ulveforældre, samt Omegnens Beboere. Kl. 4 blev Flaget strøget, Rygsækkene pakkede og læsset paa Vognen, og Kl. 5 var vi hjemme igen.

Willy Millek,
Flokass.

HVORDAN MAN LAVER EN ØKSE OG EN SKALPKNIV

Jeg skal denne Gang vise Eder, hvordan I skal lave en Økse, og en Skalkniv til Indianerdragten.

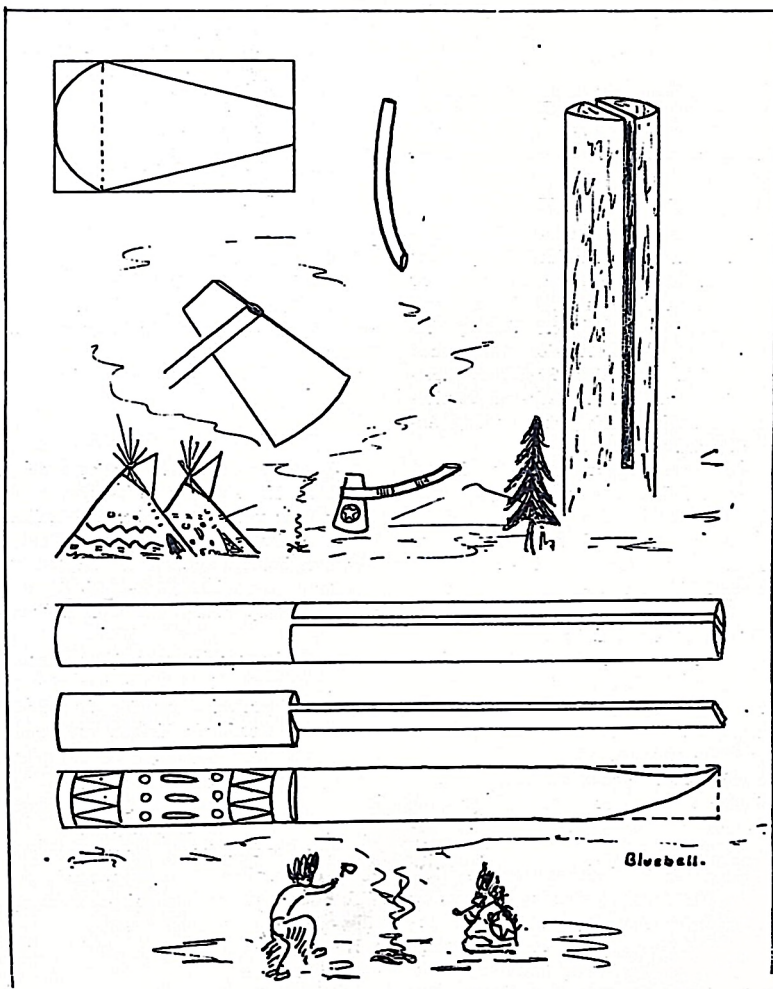
Først anskaffes en god Cigarkasse (50 Stk.), som renses for alt paaklæbet Papir. Paa Laaget tegnes Øksebladet efter Fig. 1. Dette skæres ud med en Løvsav og pudses rent og blankt med et Stykke Sandpapir.

Til Skaftet findes en Gren eller Rundstok, helst af Form som Fig. 2. I den øverste Ende af Skaftet skæres et Ind-

snit som øverst paa Fig. 3. (Husk at Snittet ikke maa være bredere, end Øksebladet er tykt!) Bladet fæstes nu i Indhakket med et Par Søm (se Fig. 4) og Øksen er færdig. I kan dekorere den pænt ved at broncere Øksebladet med Sølvbronze samt tegne nogle Figurer paa Skaftet.

Kniven forarbejdes af en Rundstok 35 cm lang, som vist paa Fig. 5. Bladet bronceres med Sølvbronze.

Bluebell.

Fra Divisionerne.

Indsend
små korte
Meddelelser
om Troppens
Liv til
Redaktionen
Nærum
Kostskole,
Nærum.
Telefon
Nærum 143

Bemærk Redaktionen's Telefon-Nr.
Nærum 143.
(træffes sikrest Kl. 5½—6½)

FØRERKURSUS

Med Tilskud fra Korpset afholdt Københavns Amts og Frederiksborg Amts Divisioner et Førerkursus i Januar og Februar med Divisionschef Gelardi som Kursusleder. Det nedsatte Udvalg, bestående af de to Divisionsstabe med Stabschef Høpfner som Sekretær, tilrettelagde Kursus som 3 week-end Samlinger med Indkvartering fra Lørdag Aften til Søndag Aften.

Lørdag den 30. Jan. samledes de 130 Deltagere i Gentofte, hvor de indkvarteredes, og i Løbet af Søndagen fra Kl. 8 Fm. til 5 Em. holdtes Forelæsninger om forskellige Grene af Spejderuddannelsen af Direktør Westenholtz, Magleaa, tidl. Divisionschef, af Ingeniør Ove Holm, fhv. Tropp. Erik Dahl og Tropp. Mogens Cold, om Administration og Økonomi af Stabschef Høpfner og om det seksuelle Spørgsmaal af Pastor K. E. Nielsen, Skovshoved, og Stubbe, Teglbjerg, Gentofte. Aftenen sluttede med et offentligt Møde paa Gentofte Hotel, hvor Red. Aage Jørgensen talte, og hvor Gentofte Rovers havde arrangeret Aftenunderholdning.

Lørdag den 13. Februar samledes Deltagerne i Hillerød og Søndag Formiddag talte Divisionschef Gelardi om Tilrettelæggelse af Terrænlege, og en saadan afholdtes i Omegnen af Hillerød. Efter Middag holdtes Kritik, Jens Hvass talte

om Rovers og Aage Jørgensen om Troppesfester, og Aftenen sluttede som i Gentofte med offentligt Møde, hvor Birkerød Trop leverede Underholdningen.

Lørdag den 27. Februar samledes Deltagerne paa Nærum Kostskole, hvor Rektor Thornberg havde stillet Gymnastiksalen til Raadighed, og her indkvarteredes Spejderne. Søndag Formiddag holdt Ove Holm Øvelse i praktisk Lejrslagning og Indretning. Efter Middag holdt Prmtj. Jessen Foredrag om Kortlæsning og Førstkandidat Sürach-Larsen ledede en Skovvandring. Aftenen sluttede med et Foredrag af Gunnar Jørgensen og et kammeratligt Samvær, under hvilket Divisionschef Gelardi dekorerede Divisionsadjutant Bedey-Larsen og Stabschef Høpfner med Divisionens Fortjenstmedalje som et Udtryk for de to Divisioners Anerkendelse af deres Arbejde med Tilrettelæggelsen og Gennemførelsen af Programmet.

Fra alle Sider har der lydt Tilfredshed med Kursus og efter et afsluttende Udvalgsmdø hos Divisionschef Rud. Nielsen, i Midten af Marts Maaned, indsendtes Kursus'ets Regnskab til Korpset med Divisionens Tak for den modtagne Støtte.

Fører.

EN NATLIG EPISODE

Hele Dagen havde vi kørt, og endelig om Eftm. Kl. 5 naaede vi Viborg og fik slaaet Lejr ved Søren lige ved Bennikes Villa, vi skulde sammen med 1. Frederikshavn holde Vagt her om Natten og desuden passe paa de Midtjyder, der sad indespærrede i Bennikes Kulkælder.

Lejren blev etableret, og Aftensmaden bragt paa rette Sted; senere var vi inde hos Divisionschefen og fik Chokolade samt vore Armbind; Krigen var brudt ud. Da vi kom tilbage, blev Vagten udtaget og jeg, der først skulde op Kl. 4, krævede i Kassen og sov godt og kraftigt, indtil Vagten trak mig ud.

Det var endnu ikke lyst, og jeg og mine Lidelsesfæller gik Turen rundt om villaen og ned gennem Lejren, frem og tilbage for ikke at falde i Søvn.

Henad Kl. 5½ gik jeg hen til Kirkegaardsdiget og kiggede lidt indenfor, saadan bare for Sjov, men det kan nok

være der kom Gang i Støvlerne. Henad Kirkegangen kom nogle mørke Skikkelser kravlen, jeg gav mig ikke Tid til at undersøge, hvad det var, men støjede hen til Lejren og vækkede Troppsføreren og nogle andre Knippler, den anden Vagt gjorde det samme med Fr.havns Lejr, og et Par Minutter efter var en større Hær paa Benene, og af Sted gik Jagten paa vore natlige Gæster.

En Times Tid senere kom de tilbage med 12 Armbind, 2 Fanger og 5 Cykler, de havde fanget de Spejdere, der vilde overrumple Lejren, men desuden hapset flere Midtjyder, der var faldet i Søvn i en Landevejsgrøft. I en af Cykletaskerne laa en hel Del Armbind, som Fjenden havde hugget Dagen før i Omegnen af Viborg.

Vi fik ikke sovet mere den Nat, og hen paa Formiddagen stødte vi til Divisionen og begyndte saa den berømte Marsch mod Silkeborg. E. G.

7. ODENSE TROP

Da der aldrig i „Spejdernes Magasin“ fremkommer noget Stof fra de mange Odense-Troppe, vil jeg „gribe Pennen“ og „smøre lidt ned“.

7. Odense Trop er en ganske ny Trop, startet den 3. Januar 1926 med 22 Spejdere og en Ulveflok paa 8 Ulve; men trods den unge Alder har vi allerede udrettet en Del, hvilket kan ses af nedenstaaende Dagbogsoptegninger.

Januar 5.: Troppsmøde i Lokalet.

10.: Førerkursus og Kolonneparade.

17.: Troppstur — Vandretur — 5 Mil i Sne til Knæerne og skarp Modvind.

24.: Træning til 2. Klases-Prøven.

26.: Troppsmøde i Lokalet.

Februar 7.: Kolonneøvelse; deltog med ca. 10 Mand.

14.: Fastelavnstur, hvor vi slog „Katten af Tønden“ m. m.

16.: Troppsmøde i Lokalet.

21.: Førermøde hos Troppsføreren.

28.: Troppstur — Interessant Woodcraft Tur.

Marts 9.: Troppsmøde og Førermøde.

12.: Deltog i Kolonnefesten.

14.: Træning til Kolonneeturneringen. Har udsendt 4 Troppsbefalinger og 3 Mødebefalinger. — Afholder for Tiden Patuljeturnering og agter at afholde Troppsturnering i April, kort før Kolonneeturneringen, som afholdes den 30. April samt 1. og 2. Maj.

Ivarno Jensen,
Troppsfører.

1. Spborg Troop.

Inds. af Ove Mathiesen.

SKIPPER KLEMENTS TROP

Lørdag den 30. holdt Tropsføreren et Foredrag for Deltagerne i Aalborg Amts Delingsførerkursus om „Lejridret“ — om Søndagen etablerede 1. Patrulje en lille Lejr ved Støvring Højskole — Teltene, forskellige Typer af Kogesteder, Bagovn m. v. — for Deltagerne.

Februar 1926:

Fastelavnsspøndag slog Troppen Katte af Tønden og konsumerede det obligate Antal Boller.

Marts 1926:

Fredag den 5. afholdt Troppen en Fest for Spejdere og Forældre. Troppens tidligere Assistent, Koncertsanger Louis Nielsen, sendte Afbud, men desværre saa sent, at der ingen Erstatning kunde findes. Lærer Andersen læste derefter, dels paa jydsk, dels paa Ømaal, en Række fornøjelige Fortællinger, hvorefter der fremvistes ca. 50 Lysbillede fra Troppens Liv og Færden de sidste Aar. Et lille Orkester musicerede i „Mellemakterne“, og efter det fælles Kaffe bord tog et stort Jazzorkester fat, og Dansen gik i nogle Timer.

Der har været afholdt de regelmæssige Patruljemøder hver Uge — paa to Troppemøder har Spejderne forhandlet om Turnering, Sommerlejr og Paaskelejr — der er blevet trænet flittigt til Foraarsturneringen paa en Række Formiddagsture, men i sidste Øjeblik — inden Fristens Udløb — blev man enige om at tage i Paaskelejr.

Troppen har haft sin første Heldagstur med Patruljekogning og Øvelse i Bakkerne ved Lundby og har kastet sig over Bueskydning, hver Mand har sin Bue.

1. Patrulje træner til Kokkemærket — en Spejdermoder har hjulpet dem med at koge og bage — og ialt har 10 Mand taget Brandmandsmærket.

Poul Claussen.

VALDEMAR SEJRS TROP

træner til Turnering, har Kortlæsning med et Tropsraadsmedlem, Prmløjtn. Møller. Flere af Spejderne har været Smaature i Paasken.

De 3 Dage i Paasken har der været fremmede Spejdere i Tropshuset.

HOLGER DANSKES TROP

Troppen afholdt 6 Aars Fødselsdag den 14. Marts. Spejderne, Ulveunger og Rovers samledes med Tropsraad og Gæster til en lille Spejderunderholdning og Chokoladegilde i Tropslokalet.

Vore uundværlige Rovers havde arrangeret et veritabelt Teater og spillede forskellige Stykker, der vakte vild Jubel. Vi agter at gentage Underholdningen til St. Georgsdagen.

Efter Underholdningen rykkede vor Flokfører, Frk. Bieger, frem med Fødselsdagschokoladen, der hurtigt forsvandt i de 55 lækkersultne Munde.

Kl. 10½ sluttede vi af med Nationalsangen.

Stahl.

TAK!

I Anledning af Spejdernes Medvirken ved Hds. Maj. Enkedronningens Bisættelse har Spejderkorpsset modtaget følgende Breve:

Hans Majestæt Kongens Adjutantstab, Christiansborg, d. 29. Marts 1926.

Til Det Danske Spejderkorps.

Hans Majestæt Kongen har paalagt mig at bringe Spejderkorpsset Hans Majestæts hjerteligste Tak for den Ære, som Spejderkorpsset viste Hendes Majestæt Enkedronningens Minde ved at paradere under Sørgeprocessionens Marche, hvad Hans Majestæt i høj Grad har paaskønnet. underskrevet T. Grut.

Københavns Politi, Politidirektøren, d. 29. Marts 1926.

Til Chefen for Spejderkorpsset.

Ved nærværende beder jeg Dem og Deres Korps modtage Københavns Politis bedste Tak for den værdifulde og udmærkede Assistance, der i Gaar blev ydet ved de foretagne Afspærringer i Anledning af hendes Majestæt Enkedronningens Bisættelse.

underskrevet H. Jørgensen.

Møllerup,
cst. Politisinspektør.

1. HOLTE TROP

afholdt forleden en Fest til Fordel for den Lejr, de til Sommer arrangerer for fattige Københavnerdrengene.

Aftenunderholdningen indlededes med en Prolog, der blev fremsagt af en 12-Aars Spejder, klædt ud som Københavnerdreng fra de fattige Kvarterer. Derpaa fulgte forskellige smaa Sketch. Fart over det hele — ingen Pauser — i hvert Fald ikke mere end den Tid, det ofte voldsomme Bifald krævede, og det blev en fornøjelig og festlig Aften. Festen gav et Nettooverskud paa ca. 275 Kr., der helt og ubeskaaret anvendes til Københavnerlejren paa Troppens Grund „Rhodesia“.

4. ODENSE TROPS SPEJDERFEST

Den 5. December afholdt 4. Odense Trop sin store Tropsfest, som havde samlet ca. 200 Tilskuere.

Først fremførte Ulveungerne en Komedie, hvorefter Spejderne fremførte og illustrerede „Kartoffelsangen“ og

„En Spejderdreng med bare Knæ“. Efter dette fremførte Troppens store Spejdere en Opera, der gjorde stor Lykke. Et naturtro Lejrbaal sluttede Forestillingen.

Efter Forestillingen afholdtes der i et tilstødende Lokale et Forældremøde, der var udmærket besøgt. Tropsraadsformanden indledte, hvorefter Tropsføreren aflagde Beretning og holdt en Tale over Emnet „Hvad er Spejderbevægelsen?“ — Det gamle Tropsraad og Tropsføreren, B. Leth-Ussing, genvalgte.

Under dette Møde var Ungdommen allerede forlængst begyndt at „svinge sig i Dansen“, og Dansen gik lige til Kl. var 1, da Festen sluttede.

Det var alt i alt en vellykket Fest, og dette skyldes først og fremmest hele den Forstaaelse, der var blandt Forældre og Spejdere, og dernæst Tropsstabens Tilrettelægnings af Festen.

Ivarno Jensen,
tidligere Fører i 4. Odense Trop.

ROSKILDE-SPEJDERNE

har faaet deres egen Sangbog — samlet og udgivet af „Dyredoktoren“. Ved at blade den lille, smukt og solidt udstyrede Bog igennem, opdager man hurtigt, at Udvalget er foretaget med Kyndighed. Alle de gode, gamle Salmer og Sange, som vi bryder os om at synge, er taget med — og vore „moderne Spejdersange og -Viser“ mangler heller ikke. Sangen har altid været et Stedbarn inden for Spejderkorpset. Det er jo paavert ved vore Møder og Sammenkomster altid at skulle ty til „Der er et yndigt Land“ og de første Vers af „Jeg elsker de grønne Lunde“. Maaske det er fra Roskilde Fornyselsen skal komme. Den ypperlige lille Sangbog kunde tyde i den Retning.

Herved være „Roskilde-Spejdernes Sangbog“ varmt anbefalet. Red.

„LILLEBÆLT-KOLONNEN“

1. Fredericia, 1. Kolding, 1. Vejle,
1. Vamdrup.

Søndag d. 28. Marts afholdt Kolonnen sin 3. Foraarsturnering, denne Gang i Vejle. — I Løbet af Lørdag Aften ankom de udenbys Spejdere fra Fredericia, Kolding og Vamdrup. De blev modtaget paa Banegaardspladsen af Vejle Spejdere. Lørdag Aften tilbragtes rundt i Kvartererne.

Søndag Morgen Kl. 8½ stillede Kolonnen i Almenskolens Gaard. Her bød

Stævnets Præsident, Rektor Alsted, Velkommen og erklærede Stævnet for aabnet. — Kolonnen afmarcherede saa til Søndemarksskoven, hvor Konkurrencerne straks tog deres Begyndelse. Kl. ca. 2 var Konkurrencerne slut, og Kolonnen marcherede hjem til Byen, hvor der traadtes af paa Torvet.

Om Eftermiddagen afholdtes Førermøde, paa hvilket Resultaterne gjordes op.

Paa Hesteryg.
Inds. af Lektor Lauritzen, Sørp.

Resultaterne ser saaledes ud:

1. Pr.: Samlet Resultat: 1. Vejle.
1. „ Ambulanceopgave: 1. Vejle:
1. „ Forhinderingsløb: 1. Kolding.
2. „ Forhinderingsløb: 1. Fredericia.
1. „ Kast med Redningsreb: 1. Vejle.
1. „ Signalering: 1. Kolding.
1. „ Ordonnansopgave: 1. Fredericia.
1. „ Korttegning: 1. Vejle.
1. „ Spejderidrætter: 1. Kolding.
1. „ Tovtrækning: 1. Fredericia.

Kolonnen yngste Trop, 1. Vamdrup, deltog ikke i Konkurrencerne, men overværede Turneringen som Tilskuere.

Turneringens store Overraskelse var 1. Vejles Sejr i sammenlagt Resultat. — 1. Vejle er genoprettet Efteraaret 25, saa saa meget større er Æren at have overvundet saavel 1. Fredericia som 1. Kolding Trop, dog maa det bemærkes, at 1. Vejle lige havde afsluttet Kursus hos Dommeren i Ambulanceøvelse et Par Dage før Turneringen. — Det gjorde selvfølgelig sit til,

at Vejle vandt her, thi Holdene var jo alle klar over Dommerens Maade at eksaminere paa samt over de fleste af hans Spørgsmaal. Men trods alt forjente Vejle Sejren.

Om Aftenen samledes Spejderne med Værter og særlig indbudte paa „Hotel Vejle“, hvor Spændingen udløstes ved Præmieuddelingen.

Rektor Alsted bød Velkommen og talte om Konkurrencerne med Henblik paa det gode Kammeratskab. — Kolonnechefen, Tropsfører Kyster, Kolding, takkede Rektor, Komité og Forældre for det store Arbejde, der var gjort før Turneringen, og til Slut takkede en af Tropsførerne Kolonnechefen for hans Arbejde for Turneringen.

Efter alle disse Taler kom Festens højtideligste Øjeblik: — Tropsassistent Axel Petersen, 1. Fredericia Trop, blev af Kolonnechefen dekoreret med Divisionens Fortjenstmedalje for sit store og gode Spejderarbejde gennem 9 Aar. — Dette blev hilset med høje Hurraraab og „Tjickker-licker“. — Saa bænkedes man sig om Kaffebordene, og da dette var tilendebragt, gennemgik Kolonnechefen kritisk alle Konkurrencerne. — Det planlagte Bal maatte aflyses p. Gr. af Hds. Majestæt Enkedronningens Bisættelse. Kl. 10 sluttede Festen med Afsyngelse af „Kong Kristian“.

I Turneringen havde deltaget:

1. Fredericia	28	Spejdere
1. Kolding	28	„
1. Vamdrup	13	„
1. Vejle	32	„

Ialt 101 Spejdere

Ialt deltog 8 forskellige Hold i Konkurrencerne. 3 fra Fredericia, 2 fra Kolding og 3 fra Vejle. Disse Holds indbyrdes Stilling var saaledes.

2. Vejle	Hold	ialt	49 Points
1. Kolding	„	„	47½
1. Fredericia	„	„	46
3. Vejle	„	„	44½
2. Kolding	„	„	42½
2. Fredericia	„	„	42
1. Vejle	„	„	41
3. Fredericia	„	„	30½

Som det fremgaar heraf, var de tre Hold meget tæt op ad hinanden. — Iøvrigt var Turneringens Resultater gode. — I Pinsen afholder Kolonnen Lejr med Terrænøvelse og Skattejagt paa Fræng i Lillebælt. H. K.

5. ØSTERBRO TROP.

Et Tilbageblik paa det, der er sket siden Sommerferien: August: week-end Lejre i Ravnsholt Skov, ny Tilgang af Spejdere. September: Roverarbejdet indstilles af Mangel paa Førere, Spejderne hænger godt i til II. Kl. Prøven. Oktober: Forældremøde, i Efteraarsferien Lejr ved Gurre, 4 Spejdere fik II. Kl. Mærket. November: Kursus i Brobygning. December: 4 Spejdere gik 45 km. Januar: Patruljerne holdt Øvelser og Møder paa egen Haand. Februar: Troppens 15 Aars Fødselsdag fejredes ved en Koncert med paafølgende Dans, Fastelavns Søndag slog Spejderne Katte af Tønden i Ermelunden, derefter kælkede de i Dyrehaven, et Samariterkursus paabegyndes, hvori alle Spejderne paa een nær deltager. Marts: Øvelser med Kærre, Madlavning, Teltøvelser, Spejderne deltog i Afspærringen ved det store aarlige Terrænløb i Dyrehaven, Spejdere sendte Blomster til Enkedronningens Baare og deltog i Paraden paa Strøget. April: Paasketur til Helsingør, 60 km. Tur, Bygning af Hytter, ny Tilgang af Spejdere. Iøvrigt er der afholdt Øvelser 2 Søndage hver Maaned og Teori 2 Aftener i hver Uge.

Thomas.

1. RINGE TROP 1.

Troppen havde en udmærket Tur Søndag d. 21. med Øvelse.

Onsdag d. 31. Marts drog 14 Mand af Sted Kl. 3 paa Paaskelejr. Lejren laa ved Gislev Dang ved nogle dejlige store Skove. Senere ud paa Aftenen kom endnu to Mand, som efter megen Søgning i Skoven endelig fandt Lejren Kl. 1. Morgenmad: Havregrød og Klemmer. Middagsmad: Mannagrød og Medister. I Løbet af Dagen kom endnu nogle Stykker, og der blev trænet i Skitsetegning, „cross country“ Løb og Signaler. Kl. 3 var vi til Kaffe paa en Gaard ved Lejren. Aftensmad: Klemmer og Te; derefter Lejrbaal. Senere om Aftenen blev der igen trænet i Signaler med Lygter. Næste Dag var

Programmet det samme. Middagsmaden bestod af Kærnemælkssuppe, bayerske Pølser med stuvede Kartofler. Lørdag Formiddag Opbrud af Lejren. Hjemkomst Kl. 11½.

NØRREJYSKE DIVISIONS 15.

FORAARSTURNERING

i Viborg i Paaskedagene var begunstiget af et dejligt Vejr, der i Forbindelse med en udmærket Gennemførelse af

„Han kan ikke blive Græsrytter, hvad der saa end sker!“
Inds. af Lektor Lauritzen, Sorø.

Programmet gjorde Turneringen meget vellykket. Efter Forslag fra Divisionsens Turneringsudvalg var Programmet lagt for Spejdere fra 12 til 18 Aar, saaledes at der til Efteraaret arrangeres en speciel Roverturnering.

1. Paaskedags Formiddag aabnede Præsidenten, tidl. Divisionschef, Overlæge Hartvig Møller, Stævnet ved en Parade paa et af Byens Torve, hvorefter Divisionen overværede Højmessens i Domkirken. Om Eftermiddagen tog Konkurrencerne deres Begyndelse med Orienteringsløb (for Spejdere fra 16—18 Aar), Femkamp (f. Sp. 14—16

Aar) og Trkeamp (f. Sp. 12—14 Aar), medens Tropsopvisningerne henlagdes til om Aftenen i Eksercerhuset.

2. Paaskedag fortsattes med Tøvtækning, Relais-Signaler og Idrætskonkurrencer. Blandt de mange Tilskuere saas Repræsentanter for fem Tropsraad, der med Interesse fulgte „Slagets“ Gang.

I Forbindelse med Turneringen afholdtes et Førermøde, ved hvilket man havde haabet at faa udpeget en ny Divisionschef i Stedet for Dr. Pors, der har ønsket at trække sig tilbage. Kaptajn Wøhlk, Viborg Tropsraads Formand, som blev opfordret til at overtage Stillingen, mente imidlertid ikke endnu at kunne modtage Valget.

Om Aftenen 2. Paaskedag fandt Præmieuddelingen Sted paa Hotel Phønix. „Jens Bangs Tropp“, der opnaaede det største Pointsantal i Spejderkonkurrencerne, erhvervede Korpssets Rævehale. Efter Taler af Præsident, Overdommer og Divisionschef dansedes der til Kl. 1. *Eclairer.*

CHR. IV's TROP

(Hillerød)

indviede den 9. April en ny Fane, der er skænket Troppen.

1. RIBE TROP

har udsendt et smukt Festskrift i Anledning af Troppens 10 Aars-Fødselsdag.

FREDERIKSBORG AMTS DIVISION afholder Foraarsturnering 30. April—1. Maj.

LEMBCKES FRILUFTSUDSTYR

Lige inden Red. slutter har vi modtaget et righoldt, illustreret Katalog fra A/S. Sejrs- og Spejderhuset. Heri vil I finde alt, hvad I har Brug for til Sommerens Spejderture, og alt hvad Jeres Forældre kan ønske sig, hvis de har Lyst til at følge jeres Eksempel og nyde Sommerferiens Glæder under Lejrlivets Form. Skriv efter det!

C. V. STEENSTRUP

Knabrostræde 12
København K.

Telefon: Central 4554
Telegram-Adr.: „Apollolyre“

Stort Lager haves altid af
alle Musik-Instrumenter
for Spejder-Orkestre

Reparationer udføres

FORTSÆTTELSE AF »WOODOO, DOKTOREN«

Lejren. Ezekiel syntes at vaagne for-
bavset. „Hvad?“ spurgte han.

„Købmanden siger, han giver eet Hun-
drede Dollars!“ forklarede David. „Aa,
han har ogsaa saadan noget dejlig Mad!“
Det var første Gang nogen af dem hav-
de tænkt paa hundrede Dollars paa een
Gang. Paa Plantagerne var deres Løn
24 Cents om Dagen.

Ezekiel rakte Haanden ud efter Pille-
flasken med Diamanterne. „Ikke nok
Penge!“ protesterede han. „Lad mig
snakke lidt med ham — kan maaske faa
femogtyve Dollars mere.“

David overgav ham Diamantflasken.
Thomas saa beundrende paa Trolddok-
toren. Jobs Ansigt var udtryksløst som
en Maske; hans Øjne var lidt mere straa-
lende end sædvanligt, da han saa Eze-
kiel skynde sig af Sted ind i Junglen
mod Handelsstedet.

Handelsstedet, som den portugisiske
Købmand havde oprettet, var endnu kun
en simpel flettet Hytte dækket af Tjæ-
reap og omgivet af en høj Palisade
med kun een Port lige for Butikken. Eze-
kiel sneg sig med lurende Øjne gennem
Porten og ind i Forretningen. Han stod
pludselig foran en høj Disk og skar Gri-
macer. Den gulhuede Portugiser bag
Disken gned sig i Hænderne. Han havde
medbragt en god Forsyning af Levned-
smidler og Flitterstads i det Haab, at
han hurtigt skulde tjene sig en lille For-
mue ved at købe Diamanter og Guld af
Negrene, som var kommet op ad Floden
før han, og hos de mange han mente
vilde følge efter. Han havde tænkt sig at
købe Diamanterne billigt mod kontant
Betaling og saa faa Pengene ind igen
for sine Varer med endnu en Fortjeneste.

„God Morgen, Mester!“ sagde Ezekiel
hjerteligt.

„God Morgen,“ svarede Portugiseren
og justerede sin Vægt.

Ezekiel rystede forsigtigt Diamanter-
ne fra Flasken ud paa Disken foran
Købmanden.

„Hvormeget betaler du for disse Dia-
manter?“

Købmanden vejede dem omhyggeligt
— han havde straks set, at det var de
samme Diamanter, som de foregaaende
Negre havde tilbudt. Men det holdt han
for sig selv.

„Hundrede Dollars!“ svarede han ef-
ter halvt hemmeligt at have skrevet nog-
le Tal paa et Stykke Papir.

Ezekiel tyggede et Øjeblik paa Sva-
ret — saa trak han Lasen frem fra
Lænde-klædet og lagde de andre Edel-
stene paa Disken i en lille Bunke for
sig. Købmanden lændte sig over Disken
og undersøgte dem ivrigt. „Det er fine
Sten,“ tænkte han ved sig selv.

„Hvormeget for dem?“
Efter at have vejede dem kløede Køb-
manden sig et Øjeblik i Hovedet.

„Hvor meget, Mester?“ spurgte Ege-
kiel indtrængende.

„To Hundrede Dollars“, svarede Køb-
manden.

„Du skal give 350 for dem alle,“ for-
langte Ezekiel.

Portugiseren foretog nogle flere taa-
belige Udregninger, „Nej, jeg betaler
325 Dollars kontant!“

„Godt!“ Ezekiel akcepterede straks,
„Giv mig rede Penge.“

Købmanden gemte først Diamanterne
ned i en solid Jernkasse og udbetalte
saa Pengene i slidte, engelske Sedler.

Ezekiel talte langsomt efter om alle
var der, — saa vendte han sig om og
skyndte sig bort uden saa meget som et
Afskedsblik til alle de henkogte Læk-
kerier paa Hylderne. Da han var sikkert
skjult i Junglen, standsede han og talte
endnu en Gang Pengene. Han delte dem
i to Bunker, een med 125 og en med
200 Dollars. De 200 rullede han ind i
Kluden og gemte dem i Lænde-klædet, saa
skyndte han sig hjem til Lejren. Uden
at sige et Ord, da han kom hjem, over-
rakte han David Pengene. Han talte
Sedlerne.

„Hille du!“ udbrød han, „han fik Køb-
manden til at betale mere. Han fik 125
Dollars.“

„Imorgen skal vi holde Gilde,“ fore-
slog Thomas lystigt. „Vi fandt flere Dia-
manter, mens du gik.“

Thomas og David saa paa Ezekiel med
Glæde og Respekt.

Ezekiel rakte sin Haand frem efter
den Fjerdedel der tilkom ham, talte Pen-
gene og stak dem ligegyldigt i Lænde-
klædet.

Da Natten havde indhyllet Lejren i
Mørke, meddelte han mærkeligt nok, af
egen fri Vilje, at han vilde lave større
Magi. „I maa tage Melsække over Hove-
det!“

Medens de tre trak de tomme Melsæk-
ke, de havde taget med for at bære, hvis
Vampyrerne skulde blive nærgaaende,
ned over Hovederne, begyndte Ezekiel

paa sin Sang, som han hurtigt hævdede i
Kraft og Højde for at skjule sine Bevæ-
gelser. Han tog Pengene frem fra Læn-
deklædet og bandt begge Parter sammen
i Kluden, saa sneg han sig stadig syn-
gende ind mod Junglen. Et Øjeblik efter
var han i Færd med at gemme Pengene
i et lille Hul ved Foden af et stort Træ.

„Hvad Slags Magi laver du?“ Det var
Job som spurgte. Ezekiel rejste sig hur-
tigt og forstærkede sin Sang, til han for-
melig skreg. Han listede tilbage til sin
Køje og Stemmen døde lidt efter lidt
hen og blev tavs.

„Magi, saa vi finder stor Diamant i
Morgen!“ forklarede han forpustet.

Job havde trukket Sækken af Hovedet,
saasnart Sangen holdt op.

„Ezekiel,“ spurgte han paa en mærke-
lig inkvisitorisk Maade. „Hvorfor gjorde
du ikke samme Medicin som i Aftes?“
Job tav et Øjeblik og tilføjede. „Drej
mig rundt og lad mig gaa i Junglen og
maaske finde en anden Diamantplads.“

„Ja, lad ham gaa i Junglen, Ezekiel,“
tilføjede David. „Nu tror du paa Voo-
doo, Job.“

Ezekiel ønskede ikke at lave mere Me-
dicin. Han havde hidtil været heldig nok.
„Kan ikke gøre mere Medicin!“ erklæ-
rede han.

„Jo!“ protesterede Job og rejste sig
fra sin Køje. „Jeg vil gaa i Junglen.“
Han bandt sig for Øjnene med en Las
fra Melsækkene. Modvilligt drejede Eze-
kiel ham rundt og skubbede ham af Sted
ind i Junglen — bort fra Træet i hvilket
han havde skjult Pengene. Ezekiel blev
kendelig nervøs, da Job af sig selv drej-
ede endnu en halv Omgang og gik lige
mod det hule Træ, og hans Forbavelse
og Forvirring tiltog, da Job et Øjeblik
efter laa paa Knæ foran Træet og trak
Pengene ud.

„Hej,“ raabte Job. „Jeg fandt noget!“
Han rev Lasen fra Øjnene, han havde
været saa omhyggelig at binde den saa
løst, at han kunde se ud under den.

„Jeg fandt rigtige Penge!“

Med godt spillet Bevægelse skyndte
han sig tilbage til de andre og viste
dem Pengene. „Tohundredeogtrediver Dol-
lars.“ Han saa ikke lige paa Ezekiel,
men vogtede ham ud gennem Øjenkro-
gene.

Thomas og David spurgte mange
Spørgsmaal paa een Gang. „Hvorledes,
rigtige Penge?“ og andre Spørgsmaal,
som viste deres Forbavelse.

Ezekiel var tavs. Han vidste ikke, at Job havde stødt sin Taa paa en Sten, da de gik til Handelsstedet, og derfor havde ladet Thomas og David gaa alene. Han var gaaet tilbage til Lejren og havde i Skjul af et stort Træ set Ezekiel vaske Ler. Der havde han staaet i over en halv Time og set Ezekiel finde den ene Diamant efter den anden, og til sidst saa han ham gemme dem i Lændeklædet. Han havde ikke fortalt Thomas og David noget. Han havde gættet sig til Ezekiels Motiver, og da Trolddoktoren kom tilbage fra Købmanden med kun 125 Dollars, var han klar over, at Ezekiel selv havde beholdt de Penge, han havde faaet for de hemmeligt opgravede Ædel-

sten, og Forestillingen med Sækkene havde gjort ham sikker i sin Sag, — han havde derfor stukket Hul i Sækken, saa han kunde holde Øje-med enhver af Ezekiels Bevægelser. Senere havde han trukket Bindet ned over Næsen, saa han kunde gaa lige hen til Træet. Og han havde fundet Pengene! Ezekiel havde mistet ikke alene de Penge, han havde faaet for de fundne Diamanter, men han havde ogsaa mistet den Fjerdedel, der tilkom ham, og han turde ikke sige et Ord.

Thomas og David rystede paa Hovedet i Forundring. „Ezekiel, du bringer os sandelig Lykke!“ sagde Thomas oprigtigt. En Ting var at finde Diamanter,

men at finde rigtige Papirpenge, det var for mærkeligt.

„Ja, du har rigtignok faaet de Voodoo-Guder til at arbejde for os!“ udbrød David.

Ezekiel mumlede modfaldende nogle uforstaaelige Ord.

„Ja,“ tilføjede Job, som holdt den virkelige Forklaring for sig selv, „Hr. Ezekiel er sandelig god mod saadanne Stakler som os!“ Men han fniste sagte for sig selv, da han gik ind i Mørket til sin Køje:

„Han tror, han er en snedig Rad. Han tror, vi er Idioter,“ gryntede han biden- de: „Godt, denne Gang betalte det sig ikke at være en snedig Rad!“

KØR TIL VERDENS ENDE

PAA

**SCHÖNNING & ARVÉS
CYKLEDÆK
OG SLÅNGER**

**KNAGENDE
STÆRKE**

WUNDERLIG
LEVENDE

**FRA
ROSKILDE TIL ROM
PAA
BJØRNELADER**

Er det sandt, at Bjørnelader-Saalerholder 3 Ganges saa længe som andre? — Ja! Sjældent er et saa overbevisende praktisk Bevis blevet ført, som da Journalist Strange Arnfast sidste Efteraar vandrede paa et eneste Par Bjørnelader-Saaler lige til Rom fra Roskilde — over Leipzig, München, Innsbruck, Venedig og Florens — og tilbage fra Rom over Genna, Mentona til Nizza.

Viste der sig et lille Hul midt under den ene Fod — Mellem-saalerne var stadig ganske ubeskadigede.

Dette vil alige følgende: Saalerne havde holdt 3,300 km. — Skridttælleren viste, at Arnfast havde gaaet 4,334,425 Skridt — almindelige Saaler vilde knapt kunne være en Trediedel af denne Tur, dette var saa at sige et Forsøg „I Marken“.

Kent videnskabeligt er det samme Bevis ført af selve Stats-provantsalsten, der efter en Føve med en særligt konstrueret „Sildeprøve-Maskine“ har attesteret, at et Par Bjørnelader-Saaler taaer tre Gange saa meget som de almindelige.

Paa denne Tur, der varede 3 Maaned, blev haas Paa paa tegnet af Byernes Myndigheder lige fra Politiføldmægtig Skjern i Roskilde til Premier-minister Mussolini i Rom. Først paa Tilbageturen udenfor Nizza

1/2 Centimeterfjæden, Jørgen Wieler, Roskilde.

**Spejder
Maga-
Landemærket 3**

**Munderings
sinet.
Landemærket 3**

Officielt Depot for
Det Danske Spejderkorps.

Lembckes Friluftsudstyr

A/S Lejr- og Spejderhuset

Telte.

Lejrudstyr.

Spejderudrustning.

Skriv efter Foraarskatalog og Rabat-Betingelser.

Nørregade 15 - København K.

ØNSKER DE

et solidt og holdbart Stykke

Tinarbejde

Forlang hos Deres Guldsmed

W. Greens Fabrikat
eller ring til Telefon 8548 & 14748

Nyhed!

Nyhed!

CHOCOLADE

Heinr. Jessen

Fin kraftig velsmagende

Spejder Chocolate

med Original Billede
af Spejderliv i 50 Variationer
pr. Kage 25 og 50 Øre.

Nimbus

Enhver Spejderfører

bør køre

NIMBUS

Mercur

Selvtone
Papir

„Tonafix“

giver gode Billeder selv af svage Film
(Ny Emulsion 1925)

CARL POULSEN & SØNNER
København—Valby

Hvorfor! revner Overlæderet?
Fordi Deres Skocream har været fabrikeret
af Sæbe, Potaske og Terpentin.

Brug Spejderskocream!

Det er ren Voxsværte, saa revner Læ-
deret aldrig. — Saa har De:
Alltid blanke Støvler. Aldrig vande Fødder.
A/S Nordisk Blacking Comp. Lærkevej 11. Tlf. 5092-12687.

Faas overalt

Husk Spejderdagen

paa Nærum Kostskole d. 9. Maj.

Alle er velkomne.